

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2017/C 144/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2017/C 144/02

Sprawa C-141/15: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 marca 2017 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Rennes – Francja) – Doux SA, en redressement/Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) [Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 543/2008 — Artykuł 15 ust. 1 — Artykuł 16 — Kurczaki mrożone i głęboko mrożone — Maksymalna zawartość wody — Nieaktualny charakter tej normy — Praktyczne środki kontroli — Analizy kontrolne — Rozporządzenie nr 612/2009 — Artykuł 28 — Refundacje wywozowe do produktów rolnych — Warunki przyznania — Należyta i uczciwa jakość produktów przyjęta w obrocie — Produkty wprowadzane do obrotu na normalnych warunkach] 2

2017/C 144/03

Sprawa C-173/15: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – GE Healthcare GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf [Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 32 ust. 1 lit. c) — Ustalanie wartości celnej — Honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne dotyczące towarów, dla których ustalana jest wartość celna — Pojęcie — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 160 — „Warunek sprzedaży” wycenianych towarów — Płatność honorariów, tantiem autorskich i opłat licencyjnych na rzecz spółki powiązanej zarówno ze sprzedającym, jak i kupującym towary — Artykuł 158 ust. 3 — Środki korekty i podziału] 3

2017/C 144/04	Sprawa C-321/15: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle – Luksemburg) – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/Wielkie Księstwo Luksemburga [Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 3 lit. a) — Artykuły 11 i 12 — Zaprzestanie działalności instalacji — Zwrot niewykorzystanych uprawnień — Okres 2008–2012 — Brak odszkodowania — Struktura systemu handlu uprawnieniami do emisji]	4
2017/C 144/05	Sprawa C-342/15: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Leopoldine Gertraud Piringer (Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług przez adwokatów — Możliwość zastrzeżenia przez państwa członkowskie na rzecz określonych grup adwokatów przygotowywania dokumentów urzędowych dotyczących ustanawiania lub przekazywania praw do nieruchomości — Przepisy państwa członkowskiego wymagające, aby autentyczność podpisu na wniosku o wpis do księgi wieczystej była poświadczona przez notariusza)	5
2017/C 144/06	Sprawa C-390/15: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trybunał Konstytucyjny – Polska) – postępowanie wszczęte na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich (RPO) [Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Punkt 6 załącznika III — Ważność — Postępowanie — Zmiana projektu dyrektywy Rady po wydaniu opinii przez Parlament — Brak ponownej konsultacji z Parlamentem — Artykuł 98 ust. 2 — Ważność — Wyłączenie stosowania obniżonej stawki VAT do dostawy książek cyfrowych drogą elektroniczną — Zasada równego traktowania — Porównywalność dwóch sytuacji — Dostawa książek cyfrowych drogą elektroniczną i na wszystkich nośnikach fizycznych]	5
2017/C 144/07	Sprawa C-398/15: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce/Salvatore Manni [Odesłanie prejudycjalne — Dane osobowe — Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania tych danych — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuł 6 ust. 1 lit. e) — Dane podlegające ujawnieniu w rejestrze spółek — Pierwsza dyrektywa 68/151/EWG — Artykuł 3 — Likwidacja danej spółki — Ograniczenie dostępu osób trzecich do tych danych]	6
2017/C 144/08	Sprawa C-406/15: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad – Bułgaria) – Petya Milkova/Izpalnitelen direktor na Agentsiata za privatizatsia i sledprivatizatsionen kontrol (Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych — Artykuły 5 i 27 — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 7 — Szczególna ochrona w wypadku zwolnienia pracowników niepełnosprawnych — Brak takiej ochrony dla niepełnosprawnych urzędników państwowych — Ogólna zasada równego traktowania)	7
2017/C 144/09	Sprawa C-448/15: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel – Belgia) – Belgische Staat/Wereldhave Belgium Comm. VA, Wereldhave International NV, Wereldhave NV [Odesłanie prejudycjalne — Spółki dominujące i spółki zależne mające siedziby w różnych państwach członkowskich — Obowiązujący wspólny system podatkowy — Podatek dochodowy od osób prawnych — Dyrektywa 90/435/EWG — Zakres stosowania — Artykuł 2 lit. c) — Spółka podlegająca opodatkowaniu bez możliwości wyboru lub zwolnienia — Opodatkowanie według stawki zerowej]	8
2017/C 144/10	Sprawa C-484/15: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Novom Zagrebu – Chorwacja) – Ibrica Zulfikarpašić/Slaven Gajer [Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 805/2004 — Europejski tytuł egzekucyjny dla roszczeń bezspornych — Wymagania dotyczące nadania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego — Pojęcie „sądu” — Notariusz, który wydał nakaz egzekucyjny w oparciu o „dokument autentyczny” — Dokument urzędowy]	8

2017/C 144/11	Sprawa C-551/15: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Puli-Pola – Chorwacja) – Pula Parking d.o.o./Sven Klaus Tederahn [Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Czasowy i przedmiotowy zakres stosowania — Sprawy cywilne i handlowe — Postępowanie egzekucyjne mające na celu uzyskanie zaspokojenia niezapłaconej wierzytelności z tytułu korzystania z parkingu publicznego — Włączenie — Pojęcie „sądu” — Notariusz wydający nakaz egzekucyjny na podstawie „dokumentu autentycznego”]	9
2017/C 144/12	Sprawa C-573/15: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Liège – Belgia) – État belge/Oxycure Belgium SA (Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 98 ust. 2 — Punkty 3 i 4 załącznika III — Zasada neutralności podatkowej — Terapia tlenowa — Obniżona stawka VAT — Butle tlenowe — Stawka podstawowa VAT — Koncentratory tlenu)	10
2017/C 144/13	Sprawa C-615/15 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 marca 2017 r. – Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI (Malaysia) Bhd/Komisja Europejska [Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków i klientów oraz ograniczenia produkcji — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien (2006 r.) — Punkt 13 — Ustalenie wartości sprzedaży mającej związek z naruszeniem]	10
2017/C 144/14	Sprawa C-660/15 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 marca 2017 r. – Viasat Broadcasting UK Ltd/Komisja Europejska, Królestwo Danii, TV2/Danmark A/S (Odwołanie — Pomoc państwa — Artykuł 107 ust. 1 TFUE — Artykuł 106 ust. 2 TFUE — Środek władz duńskich na rzecz duńskiego nadawcy publicznego TV2/Danmark — Rekompensata kosztów związanych z wykonywaniem obowiązków świadczenia usługi publicznej — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym)	11
2017/C 144/15	Sprawa C-14/16: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Euro Park Service, wstępująca w prawa i obowiązki spółki Cairnbulg Nanteuil/Ministre des finances et des comptes publics (Odesłanie prejudycjalne — Podatki bezpośrednie — Spółki różnych państw członkowskich — Wspólny system opodatkowania — Łączenie przez przejęcie — Uprzednie zatwierdzenie organu podatkowego — Dyrektywa 90/434/EWG — Artykuł 11 ust. 1 lit. a) — Oszustwo podatkowe lub unikanie opodatkowania — Swoboda przedsiębiorczości)	11
2017/C 144/16	Sprawa C-100/16 P: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 9 marca 2016 r. – Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou/Republika Grecka, Komisja Europejska (Odwołanie — Pomoc państwa — Przeniesienie prawa własności kopalń po cenie niższej od rzeczywistej wartości rynkowej — Zwolnienie z podatku od przeniesienia własności — Wycena kwoty przyznanej korzyści)	12
2017/C 144/17	Sprawa C-105/16 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9. marca 2017 r. – Rzeczpospolita Polska/Komisja Europejska [Odwołanie — EFOGR i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską — Rozwój obszarów wiejskich — Rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 — Artykuł 33b — Wsparcie dla gospodarstw niskotowarowych w trakcie restrukturyzacji — Wymóg przeznaczenia co najmniej 50 % wsparcia na działania restrukturyzacyjne]	13
2017/C 144/18	Sprawa C-638/16 PPU: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers – Belgia) – X, X/État belge [Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 810/2009 — Artykuł 25 ust. 1 lit. a) — Wiza o ograniczonej ważności terytorialnej — Wydanie wizen z przyczyn humanitarnych lub z uwagi na zobowiązania międzynarodowe — Pojęcie „zobowiązań międzynarodowych” — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Konwencja genewska — Wydanie wizen w przypadku dowiedzionego ryzyka naruszenia art. 4 lub 18 karty praw podstawowych — Brak obowiązku]	13

2017/C 144/19	Sprawa C-576/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 9 września 2016 r. w sprawie T-277/16 TVR Italia/EUIPO – TVR Automotive (TVR ITALIA), wniesione w dniu 14 listopada 2016 r. przez TVR Italia Srl	14
2017/C 144/20	Sprawa C-674/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 11 października 2016 r. w sprawie T-753/15, Guccio Gucci SpA/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 29 grudnia 2016 r. przez Guccio Gucci SpA	14
2017/C 144/21	Sprawa C-675/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 11 października 2016 r. w sprawie T-461/15 Guccio Gucci SpA/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 29 grudnia 2016 r. przez Guccio Gucci SpA	16
2017/C 144/22	Sprawa C-678/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 20 października 2016 r. w sprawie T-407/15, Monster Energy Company/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 29 grudnia 2016 r. przez Monster Energy Company	17
2017/C 144/23	Sprawa C-685/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster (Niemcy) w dniu 27 grudnia 2016 r. – EV/Finanzamt Lippstadt	18
2017/C 144/24	Sprawa C-18/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 16 stycznia 2017 r. – Danieli & C. Officine Meccaniche SpA i in./Arbeitsmarktservice Leoben.	18
2017/C 144/25	Sprawa C-46/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Bremen (Niemcy) w dniu 30 stycznia 2017 r. – Hubertus John/Freie Hansestadt Bremen	19
2017/C 144/26	Sprawa C-51/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla (Węgry) w dniu 1 lutego 2017 r. – Teréz Ilyés i Emil Kiss/OTP Bank Nyrt. i OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.	20
2017/C 144/27	Sprawa C-52/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Austria) w dniu 1 lutego 2017 r. – VTB Bank (Austria) AG	21
2017/C 144/28	Sprawa C-53/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 2 lutego 2017 r. – Bericap Záródástechnikai Cikket Gyártó Bt./Nemzetgazdasági Minisztérium	22
2017/C 144/29	Sprawa C-58/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 3 lutego 2017 r. – INEOS Köln GmbH/Bundesrepublik Deutschland.	23
2017/C 144/30	Sprawa C-61/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 6 lutego 2017 r. – Miriam Bichat przeciwko APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG	23
2017/C 144/31	Sprawa C-62/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 6 lutego 2017 r. – Daniela Chlubna przeciwko APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG	24
2017/C 144/32	Sprawa C-63/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d'instance de Limoges (Francja) w dniu 6 lutego 2017 r. – Banque Solfea SA/Jean-François Veitlr . . .	25
2017/C 144/33	Sprawa C-65/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 6 lutego 2017 r. – Oftalma Hospital Srl/C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte	25
2017/C 144/34	Sprawa C-68/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 9 lutego 2017 r. – IR/JQ	26

2017/C 144/35	Sprawa C-69/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 8 lutego 2017 r. – Gamesa Wind România S.R.L. przeciwko Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	27
2017/C 144/36	Sprawa C-72/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 6 lutego 2017 r. – Isabelle Walkner przeciwko APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG	28
2017/C 144/37	Sprawa C-77/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) w dniu 13 lutego 2017 r. – X/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	28
2017/C 144/38	Sprawa C-78/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) w dniu 13 lutego 2017 r. – X/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	29
2017/C 144/39	Sprawa C-80/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) w dniu 14 lutego 2017 r. – Fundo de Garantia Automóvel/Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana	30
2017/C 144/40	Sprawa C-90/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalia) w dniu 21 lutego 2017 r. – Turbogás — Produtora Energética, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira	31
2017/C 144/41	Sprawa C-105/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Warna (Bułgaria) w dniu 28 lutego 2017 r. – Komisja za zasztitu na potrebitelite/Ewelina Kamenowa	32
2017/C 144/42	Sprawa C-111/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Monomeles Protodikeio Athinon (Grecja) w dniu 7 marca 2017 r. – O.L./P.Q.	32
2017/C 144/43	Sprawa C-130/17: Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Bułgarii	33
Sąd		
2017/C 144/44	Sprawa T-117/15: Wyrok Sądu z dnia 24 marca 2017 r. – Estonia/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Środki, jakie należy przyjąć w związku z przystąpieniem nowych państw członkowskich — Opłaty pobierane za niewyeliminowane nadwyżki cukru — Wniosek o zmianę ostatecznej decyzji Komisji — Oddalenie wniosku — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Akt potwierdzający — Brak nowych istotnych okoliczności faktycznych — Niedopuszczalność)	34
2017/C 144/45	Sprawa T-132/15: Wyrok Sądu z dnia 14 marca 2017 r. – IR/EUIPO – Pirelli Tyre (popchrono) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy popchrono — Brak rzeczywistego używania znaku towarowego — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	34
2017/C 144/46	Sprawa T-231/15: Wyrok Sądu z dnia 22 marca 2017 r. – Haswani/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie środków finansowych — Dostosowanie skargi — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Błąd w ocenie — Proporcjonalność — Odpowiedzialność pozaumowna)	35
2017/C 144/47	Sprawa T-239/15: Wyrok Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Cryo-Save/EUIPO – MedSkin Solutions Dr. Suwelack (Cryo-Save) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy Cryo-Save — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Ciężar dowodu — Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku]	36
2017/C 144/48	Sprawa T-336/15: Wyrok Sądu z dnia 22 marca 2017 r. – Windrush Aka/EUIPO – Dammers (The Specials) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy The Specials — Rzeczywiste używanie — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zgoda właściciela znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009]	37

2017/C 144/49	Sprawa T-473/15: Wyrok Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – Capella/EUIPO – Abus (APUS) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego APUS — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy ABUS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Kolejne ograniczenia zgłoszenia do rejestracji dokonywane przed izbą odwoławczą — Artykuł 43 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 — Właściwość izby odwoławczej — Artykuł 64 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 — Prawo do bycia wysłuchanym — Artykuł 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009 — Zasada 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2868/95]	37
2017/C 144/50	Sprawa T-495/15: Wyrok Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – Sociedad agraria de transformación n° 9982 Montecitrus/EUIPO – Spanish Oranges (MOUNTAIN CITRUS SPAIN) [Znak towarowy Unii — Postępowanie w sprawie — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego MOUNTAIN CITRUS SPAIN — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy monteCitrus — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Identyfikacja towarów — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	38
2017/C 144/51	Sprawa T-174/16: Wyrok Sądu z dnia 14 marca 2017 r. – Wessel-Werk/EUIPO – Wolf PVG (Wkładki do ssawek odkurzacza) [Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Wzór wspólnotowy przedstawiający wkładkę do ssawki odkurzacza — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Poinformowany użytkownik — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002]	39
2017/C 144/52	Sprawa T-175/16: Wyrok Sądu z dnia 14 marca 2017 r. – Wessel-Werk/EUIPO – Wolf PVG (Wkładki do ssawek odkurzacza) [Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Wzór wspólnotowy przedstawiający wkładkę do ssawki odkurzacza — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Poinformowany użytkownik — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002]	39
2017/C 144/53	Sprawa T-216/16: Wyrok Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Vignerons de la Méditerranée/EUIPO – Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego LE VAL FRANCE — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy VIÑA DEL VAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	40
2017/C 144/54	Sprawa T-425/16: Wyrok Sądu z dnia 22 marca 2017 r. – Hoffmann/EUIPO (Genius) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Genius — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	40
2017/C 144/55	Sprawa T-430/16: Wyrok Sądu z dnia 22 marca 2017 r. – Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT INDEX) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BRENT INDEX — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	41
2017/C 144/56	Sprawa T-455/16 P: Wyrok Sądu z dnia 15 marca 2017 r. – Fernández González/Komisja (Odesłanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Zatrudnienie — Zatrudnianie personelu tymczasowego na stałych stanowiskach — Zarzut niezgodności z prawem — Naruszenie prawa)	42
2017/C 144/57	Sprawa T-323/13: Postanowienie Sądu z dnia 9 marca 2017 r. – Pure Fishing/EUIPO – Łabowicz (NANOFIL) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego NANOFIL — Unieważnienie wcześniejszego graficznego unijnego znaku towarowego NANO — Umorzenie postępowania)	42
2017/C 144/58	Sprawa T-747/14: Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2017 r. – Merck/EUIPO – Société des produits Nestlé (HEALTHPRESO) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	43

2017/C 144/59	Sprawa T-21/16: Postanowienie Sądu z dnia 14 marca 2017 r. – Karl Conzelmann/EUIPO (LIKE IT) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego znaku towarowego LIKE IT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]	43
2017/C 144/60	Sprawa T-22/16: Postanowienie Sądu z dnia 9 marca 2017 r. – Comprojecto-Projectos e Construções et Gomes de Azevedo/EBC (Skarga na bezczynność, o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Polityka gospodarcza i pieniężna — Nadzór nad instytucjami kredytowymi — Przeciwdziałanie korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy — Środki zaradcze — Brak wezwania do działania — Brak precyzyjnego charakteru skargi — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części pozbawiona wszelkich podstaw prawnych)	44
2017/C 144/61	Sprawa T-295/16: Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – SymbioPharm/EMA (Skarga o stwierdzenie nieważności — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Wszczęcie procedury przekazania EMA — Artykuły 31 – 34 dyrektywy 2001/83/WE — Produkt leczniczy Symbioflor 2 i podobnie określone produkty lecznicze — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Akt przygotowawczy — Niedopuszczalność)	45
2017/C 144/62	Sprawa T-380/16: Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2017 r. – Popescu/Rumunia (Oczywisty brak właściwości)	45
2017/C 144/63	Sprawa T-556/16: Postanowienie Sądu z dnia 3 marca 2017 r. – GX/Komisja (Służba publiczna — Zatrudnienie — Ogłoszenie o konkursie — Konkurs otwarty EPSO/AD/248/13 — Decyzja o nieumieszczeniu skarżącego na liście rezerwy kadrowej — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)	46
2017/C 144/64	Sprawa T-625/16 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 10 marca 2017 r. – Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/ECHA (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Europejska Agencja Chemikaliów — REACH — Opłata należna za rejestrację substancji — Obniżka przyznana mikro-, małym i średnim przedsiębiorstwom — Decyzja nakładająca opłatę administracyjną i opłatę dodatkową — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	46
2017/C 144/65	Sprawa T-855/16 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 10 marca 2017 r. – Fertisac/ECHA (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — REACH — Opłata należna za rejestrację substancji — Ulga przyznana mikro-, małym i średnim przedsiębiorstwom — Decyzja nakładająca opłatę administracyjną oraz opłatę dodatkową — wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	47
2017/C 144/66	Sprawa T-48/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 14 marca 2017 r. – ADDE/Parlament (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Finansowanie partii politycznej — Prawo instytucjonalne — Gwarancja bankowa — Brak pilnego charakteru)	47
2017/C 144/67	Sprawa T-99/17: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2017 r. – Eutelsat/GSA	48
2017/C 144/68	Sprawa T-134/17: Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2017 r. – Hércules Club de Fútbol/Komisja	49
2017/C 144/69	Sprawa T-135/17: Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2017 r. – Scor/Komisja	50
2017/C 144/70	Sprawa T-137/17: Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2017 r. – Kakol/Komisja	51
2017/C 144/71	Sprawa T-148/17: Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2017 r. – Mylene Troszczynski/Parlament	52
2017/C 144/72	Sprawa T-152/17: Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2017 r. – Sumner/Komisja	53
2017/C 144/73	Sprawa T-158/17: Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2017 r. – Post Telecom/EBI	54
2017/C 144/74	Sprawa T-160/17: Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2017 r. – RY/Komisja	55

2017/C 144/75	Sprawa T-164/17: Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2017 r. – Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion/EUIPO – Pink Lady America (WILD PINK)	55
2017/C 144/76	Sprawa T-167/17: Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2017 r. – RV/Komisja	56
2017/C 144/77	Sprawa T-171/17: Skarga wniesiona w dniu 17 marca 2017 r. – M & K/EUIPO – Genfoot (KIMIKA)	57
2017/C 144/78	Sprawa T-176/17: Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2017 r. – Sequel Naturals/EUIPO – Fernandes (VeGa one)	58
2017/C 144/79	Sprawa T-178/17: Skarga wniesiona w dniu 21 marca 2017 r. – W&O medical esthetics/EUIPO – Fidia farmaceutici (HYALSTYLE)	58
2017/C 144/80	Sprawa T-179/17: Skarga wniesiona w dniu 17 marca 2017 r. – Laboratoire Nuxe/EUIPO – Camille i Tariot (NYOUX)	59
2017/C 144/81	Sprawa T-335/12: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja	60
2017/C 144/82	Sprawa T-527/12: Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2017 r. – DeMaCo Holland/Komisja	60
2017/C 144/83	Sprawa T-225/13: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja	60
2017/C 144/84	Sprawa T-411/13: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja	60
2017/C 144/85	Sprawa T-554/13: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – Węgry/Komisja	60
2017/C 144/86	Sprawa T-13/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – Węgry/Komisja	61
2017/C 144/87	Sprawa T-697/14: Postanowienie Sądu z dnia 9 marca 2017 r. – MIP Metro/EUIPO – Associated Newspapers (METRO)	61
2017/C 144/88	Sprawa T-150/15: Postanowienie Sądu z dnia 15 marca 2017 r. – EFB/Komisja	61
2017/C 144/89	Sprawa T-151/15: Postanowienie Sądu z dnia 15 marca 2017 r. – EFB/Komisja	61
2017/C 144/90	Sprawa T-174/15: Postanowienie Sądu z dnia 15 marca 2017 r. – EFB/Komisja	61
2017/C 144/91	Sprawa T-432/15: Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – Inditex/EUIPO – Ffauf (ZARA)	62
2017/C 144/92	Sprawa T-117/16: Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – Isdin/EUIPO – Spirig Pharma (ERYFOTONA ACTINICA)	62
2017/C 144/93	Sprawa T-173/16: Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – Wöhlke/EUIPO – Danielle Roches (ALIQUA)	62
2017/C 144/94	Sprawa T-252/16: Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – Cleversafe/EUIPO (Beyond Scale)	62
2017/C 144/95	Sprawa T-253/16: Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – Cleversafe/EUIPO (Storage Beyond Scale)	62

2017/C 144/96	Sprawa T-356/16: Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – Brita/EUIPO – Aquis Wasser-Luft-Systeme (maxima)	63
2017/C 144/97	Sprawa T-384/16: Postanowienie Sądu z dnia 17 marca 2017 r. – Tri-Ocean Trading/Rada	63
2017/C 144/98	Sprawa T-731/16: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2016 r. – Perifereia Stereas Elladas/Komisja	63
2017/C 144/99	Sprawa T-896/16: Postanowienie prezesa Sądu z dnia 9 marca 2017 r. – Puma/EUIPO – Senator (TRINOMIC)	63

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2017/C 144/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 129 z 24.4.2017

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 121 z 18.4.2017

Dz.U. C 112 z 10.4.2017

Dz.U. C 104 z 3.4.2017

Dz.U. C 95 z 27.3.2017

Dz.U. C 86 z 20.3.2017

Dz.U. C 78 z 13.3.2017

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 marca 2017 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Rennes – Francja) – Doux SA, en redressement/Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Sprawa C-141/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 543/2008 — Artykuł 15 ust. 1 — Artykuł 16 — Kurczaki mrożone i głęboko mrożone — Maksymalna zawartość wody — Nieaktualny charakter tej normy — Praktyczne środki kontroli — Analizy kontrolne — Rozporządzenie nr 612/2009 — Artykuł 28 — Refundacje wywozowe do produktów rolnych — Warunki przyznania — Należyta i uczciwa jakość produktów przyjęta w obrocie — Produkty wprowadzane do obrotu na normalnych warunkach]

(2017/C 144/02)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Rennes

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Doux SA, w postępowaniu naprawczym,

Strona pozwana: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Sentencja

- 1) Analiza pytania trzeciego nie wykazała istnienia żadnych okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ważność zdefiniowanych w art. 15 ust. 1 i w załącznikach VI i VII do rozporządzenia Komisji (WE) nr 543/2008 z dnia 16 czerwca 2008 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do mięsa drobiowego, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1239/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r., norm zawartości wody w mięsie mrożonych kurczaków.
- 2) Wykładni art. 28 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 173/2011 z dnia 23 lutego 2011 r., należy dokonywać w taki sposób, że kurczaki mrożone i głęboko mrożone, w których zawartość wody przekracza dopuszczalne normy określone rozporządzeniem nr 543/2008, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym nr 1239/2012, nie mogą być wprowadzane do obrotu na normalnych warunkach na terytorium Unii Europejskiej i nie spełniają wymogu należytej i uczciwej jakości przyjętej w obrocie, nawet jeśli posiadają świadectwo jakości wydane przez właściwy organ.

- 3) Załączniki VI i VII do rozporządzenia nr 543/2008, zmienione rozporządzeniem wykonawczym nr 1239/2012, są wystarczająco precyzyjne, by mogły być podstawą przeprowadzania kontroli kurczaków mrożonych i głęboko mrożonych przeznaczonych do wywozu z prawem do refundacji wywozowej; okoliczność, że państwo członkowskie nie ustanowiło praktycznych środków kontroli, których przyjęcie zostało przewidziane w art. 18 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, nie czyni tych kontroli bezskutecznymi wobec danych przedsiębiorstw.
- 4) Eksporter kurczaków mrożonych i głęboko mrożonych, zgodnie z art. 118 ust. 2 i art. 119 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny), po pierwsze, może być obecny lub reprezentowany przy rewizji towarów oraz przy pobieraniu próbek, a po drugie, może wystąpić z wnioskiem o dodatkową rewizję lub pobranie próbek, jeżeli uzna, że wyniki uzyskane przez właściwe organy nie są reprezentatywne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 8.6.2015.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – GE Healthcare GmbH/
Hauptzollamt Düsseldorf**

(Sprawa C-173/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 32 ust. 1 lit. c) —
Ustalanie wartości celnej — Honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne dotyczące towarów, dla
których ustalana jest wartość celna — Pojęcie — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 160 —
„Warunek sprzedaży” wycenianych towarów — Płatność honorariów, tantiem autorskich i opłat
licencyjnych na rzecz spółki powiązanej zarówno ze sprzedającym, jak i kupującym towary — Artykuł 158
ust. 3 — Środki korekty i podziału]

(2017/C 144/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GE Healthcare GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Düsseldorf

Sentencja

- 1) Artykuł 32 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że po pierwsze, nie nakazuje on, aby kwota honorariów, tantiem autorskich i opłat licencyjnych była ustalona w chwili zawarcia umowy licencyjnej lub w chwili powstania długu celnego, aby te honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne zostały uznane za dotyczące towarów, dla których ustalana jest wartość celna a, po drugie, dopuszcza on, aby rzeczony honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne „dotyczyły towarów, dla których ustalana jest wartość celna”, nawet jeżeli owe honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne pozostają jedynie częściowo w związku z tymi towarami.
- 2) Artykuł 32 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1791/2006 oraz art. 160 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1875/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne stanowią „warunek sprzedaży” towarów, dla których jest ustalana wartość celna, jeżeli w ramach grupy spółek zapłaty tych honorariów, tantiem autorskich i opłat licencyjnych domaga się przedsiębiorstwo powiązane zarówno ze sprzedającym, jak i kupującym, a zapłata ta następuje na rzecz tego przedsiębiorstwa.

- 3) Artykuł 32 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1791/2006 oraz art. 158 ust. 3 rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 1875/2006, należy interpretować w ten sposób, że środki korekty i podziału, o których mowa odpowiednio w tych przepisach, mogą zostać zastosowane, w sytuacji gdy wartość celna odnośnych towarów została ustalona nie na podstawie art. 29 tego rozporządzenia nr 2913/92, ze zmianami, ale zgodnie z metodą pomocniczą, przewidzianą w art. 31 tegoż rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 z 20.7.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle – Luksemburg) – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-321/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 3 lit. a) — Artykuły 11 i 12 — Zaprzestanie działalności instalacji — Zwrot niewykorzystanych uprawnień — Okres 2008–2012 — Brak odszkodowania — Struktura systemu handlu uprawnieniami do emisji]

(2017/C 144/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Sentencja

Dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE, zmienioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 219/2009 z dnia 11 marca 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona przepisowi krajowemu, który zezwala na to, aby właściwe władze nakazały zwrot, bez odszkodowania, całości lub części niewykorzystanych uprawnień, które zostały nienależnie wydane prowadzącemu instalację w efekcie naruszenia przezeń obowiązku poinformowania właściwych władz, w stosownym czasie, o zaprzestaniu działalności danej instalacji.

Uprawnienia wydane po dniu, w którym prowadzący instalację zaprzestał działalności, jaką wykonywał z wykorzystaniem instalacji, której dotyczą te uprawnienia, bez uprzedniego poinformowania o tym fakcie właściwych władz, nie mogą zostać uznane za „uprawnienia” do emisji w rozumieniu art. 3 lit. a) dyrektywy 2003/87, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 219/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Leopoldine Gertraud Piringer

(Sprawa C-342/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług przez adwokatów — Możliwość zastrzeżenia przez państwa członkowskie na rzecz określonych grup adwokatów przygotowywania dokumentów urzędowych dotyczących ustanawiania lub przekazywania praw do nieruchomości — Przepisy państwa członkowskiego wymagające, aby autentyczność podpisu na wniosku o wpis do księgi wieczystej była poświadczona przez notariusza)

(2017/C 144/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Leopoldine Gertraud Piringer

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mającej na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług należy interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania do uregulowania państwa członkowskiego, takiego jak sporne w postępowaniu głównym, które zastrzega dla notariuszy poświadczanie autentyczności podpisów na dokumentach, które są niezbędne dla ustanowienia lub przeniesienia praw do nieruchomości, i z tego względu wyłącza możliwość uznania przez to państwo członkowskie takiego poświadczania dokonanego przez adwokata mającego siedzibę w innym państwie członkowskim.
- 2) Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, które zastrzega dla notariuszy poświadczanie autentyczności podpisów na dokumentach, które są niezbędne dla ustanowienia lub przeniesienia praw do nieruchomości, i z tego względu wyłącza możliwość uznania w tym państwie członkowskim takiego poświadczania dokonanego zgodnie z jego prawem krajowym przez adwokata mającego siedzibę w innym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 26.10.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trybunał Konstytucyjny – Polska) – postępowanie wszczęte na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich (RPO)

(Sprawa C-390/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Punkt 6 załącznika III — Ważność — Postępowanie — Zmiana projektu dyrektywy Rady po wydaniu opinii przez Parlament — Brak ponownej konsultacji z Parlamentem — Artykuł 98 ust. 2 — Ważność — Wyłączenie stosowania obniżonej stawki VAT do dostawy książek cyfrowych drogą elektroniczną — Zasada równego traktowania — Porównywalność dwóch sytuacji — Dostawa książek cyfrowych drogą elektroniczną i na wszystkich nośnikach fizycznych]

(2017/C 144/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Trybunał Konstytucyjny

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Rzecznik Praw Obywatelskich (RPO)

Przy udziale: Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Prokuratora Generalnego

Sentencja

Analiza pytań prejudycjalnych nie wykazała żadnego elementu mogącego wpłynąć na ważność pkt 6 załącznika III do dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2009/47/WE z dnia 5 maja 2009 r., lub art. 98 ust. 2 tej dyrektywy w związku z pkt 6 załącznika III do niej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 19.10.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce/Salvatore Manni

(Sprawa C-398/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dane osobowe — Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania tych danych — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuł 6 ust. 1 lit. e) — Dane podlegające ujawnieniu w rejestrze spółek — Pierwsza dyrektywa 68/151/EWG — Artykuł 3 — Likwidacja danej spółki — Ograniczenie dostępu osób trzecich do tych danych]

(2017/C 144/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

Strona pozwana: Salvatore Manni

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 lit. e), art. 12 lit. b) i art. 14 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych w związku z art. 3 pierwszej dyrektywy Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie dla zapewnienia ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/58/WE z dnia 15 lipca 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że w aktualnym stanie prawa Unii do państw członkowskich należy ustalenie, czy osoby fizyczne, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. d) i j) drugiej z wymienionych dyrektyw, mogą domagać się od organu odpowiedzialnego za prowadzenie, odpowiednio, rejestru centralnego, rejestru handlowego lub rejestru spółek zbadania, w oparciu o ocenę konkretnego przypadku, czy w wypadku zaistnienia przeważających i uzasadnionych względów dotyczących ich szczególnej sytuacji wyjątkowo uzasadnione jest ograniczenie, po upływie wystarczająco długiego okresu od dnia likwidacji danej spółki, dostępu do figurujących w rejestrze i dotyczących tych osób danych osobowych do kręgu osób trzecich, które wykażą, że mają konkretny interes w uzyskaniu dostępu do tych danych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 26.10.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad – Bułgaria) – Petya Milkova/Izpalnitelen direktor na Agensiata za privatizatsia i sledprivatizatsionen kontrol

(Sprawa C-406/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych — Artykuły 5 i 27 — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 7 — Szczególna ochrona w wypadku zwolnienia pracowników niepełnosprawnych — Brak takiej ochrony dla niepełnosprawnych urzędników państwowych — Ogólna zasada równego traktowania)

(2017/C 144/08)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Petya Milkova

Strona pozwana: Izpalnitelen direktor na Agensiata za privatizatsia i sledprivatizatsionen kontrol

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, rozpatrywany w świetle Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych, zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2010/48/WE z dnia 26 listopada 2009 r., oraz w związku z ogólną zasadą równego traktowania ustanowioną w art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on uregulowanie państwa członkowskiego takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, w którym udzielono pracownikom dotkniętym niepełnosprawnością niektórych rodzajów szczególnej uprzedniej ochrony w wypadku zwolnienia, nie udzielono zaś takiej ochrony urzędnikom państwowym dotkniętym niepełnosprawnością tego samego rodzaju, chyba że zostanie wykazane naruszenie zasady równego traktowania, co powinien zbadać sąd odsyłający. W ramach tego badania porównanie sytuacji powinno być oparte na analizie skoncentrowanej na wszystkich istotnych regułach prawa krajowego regulujących z jednej strony status pracowników dotkniętych daną niepełnosprawnością, a z drugiej strony status urzędników państwowych dotkniętych taką samą niepełnosprawnością, mając w szczególności na względzie przedmiot ochrony przed rozpatrywanym w postępowaniu głównym zwolnieniem.
- 2) W sytuacji gdyby art. 7 ust. 2 dyrektywy 2000/78, rozpatrywany w świetle Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych oraz w związku z ogólną zasadą równego traktowania, stał na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, obowiązek przestrzegania prawa Unii Europejskiej wymagałby, aby zakres stosowania przepisów krajowych chroniących pracowników dotkniętych niepełnosprawnością danego rodzaju został rozszerzony, tak aby z tych przepisów ochronnych mogli skorzystać także urzędnicy państwowi dotknięci niepełnosprawnością tego samego rodzaju.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel – Belgia) – Belgische Staat/Wereldhave Belgium Comm. VA, Wereldhave International NV, Wereldhave NV

(Sprawa C-448/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Spółki dominujące i spółki zależne mające siedziby w różnych państwach członkowskich — Obowiązujący wspólny system podatkowy — Podatek dochodowy od osób prawnych — Dyrektywa 90/435/EWG — Zakres stosowania — Artykuł 2 lit. c) — Spółka podlegająca opodatkowaniu bez możliwości wyboru lub zwolnienia — Opodatkowanie według stawki zerowej]

(2017/C 144/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Belgische Staat

Strona pozwana: Wereldhave Belgium Comm. VA, Wereldhave International NV, Wereldhave NV

Sentencja

Dyrektywę Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że jej art. 5 ust. 1 nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym podatek od dochodów kapitałowych jest pobierany od dywidend wypłaconych przez spółkę zależną mającą siedzibę w tym państwie członkowskim na rzecz przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w rozumieniu przepisów podatkowych mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych według stawki zerowej, pod warunkiem że wszystkie jego zyski są wypłacane na rzecz jego akcjonariuszy, ponieważ podmiot taki nie stanowi „spółki państwa członkowskiego” w rozumieniu owej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 363 z 3.11.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Novom Zagrebu – Chorwacja) – Ibrica Zulfikarpašić/Slaven Gajer

(Sprawa C-484/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 805/2004 — Europejski tytuł egzekucyjny dla roszczeń bezspornych — Wymagania dotyczące nadania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego — Pojęcie „sądu” — Notariusz, który wydał nakaz egzekucyjny w oparciu o „dokument autentyczny” — Dokument urzędowy]

(2017/C 144/10)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Općinski sud u Novom Zagrebu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ibrica Zulfikarpašić

Strona pozwana: Slaven Gajer

Sentencja

- 1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 805/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych należy interpretować w ten sposób, że notariusze wykonujący w Chorwacji kompetencje przyznane im przez prawo krajowe w ramach postępowań egzekucyjnych prowadzonych na podstawie „dokumentów autentycznych” nie są objęci zakresem znaczeniowym pojęcia „sądu” w rozumieniu rzeczzonego rozporządzenia.
- 2) Rozporządzenie nr 805/2004 należy interpretować w ten sposób, że wydanemu przez notariusza w Chorwacji na podstawie „dokumentu autentycznego” nakazowi egzekucyjnemu, od którego nie został wniesiony sprzeciw, nie może zostać nadane zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, o ile nie dotyczy on roszczenia bezspornego w rozumieniu art. 3 ust. 1 rzeczzonego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 389 z 23.11.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Puli-Pola – Chorwacja) – Pula Parking d.o.o./Sven Klaus Tederahn

(Sprawa C-551/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Czasowy i przedmiotowy zakres stosowania — Sprawy cywilne i handlowe — Postępowanie egzekucyjne mające na celu uzyskanie zaspokojenia niezapłaconej wierzytelności z tytułu korzystania z parkingu publicznego — Włączenie — Pojęcie „sądu” — Notariusz wydający nakaz egzekucyjny na podstawie „dokumentu autentycznego”]

(2017/C 144/11)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Općinski sud u Puli-Pola

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pula Parking d.o.o.

Strona pozwana: Sven Klaus Tederahn

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że postępowanie egzekucyjne wszczęte przez spółkę należącą do jednostki samorządu terytorialnego przeciwko osobie fizycznej zamieszkałej w innym państwie członkowskim w celu uzyskania zaspokojenia niezapłaconej wierzytelności z tytułu korzystania z parkingu publicznego, którego eksploatacja została powierzona tej spółce przez wspomnianą jednostkę samorządu terytorialnego, o ile wierzytelność ta nie ma w żaden sposób charakteru represyjnego, lecz stanowi zwykłe wynagrodzenie za świadczoną usługę, jest objęte zakresem zastosowania rzeczzonego rozporządzenia.
- 2) Rozporządzenie nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że notariusze wykonujący w Chorwacji kompetencje powierzone im przez prawo krajowe w ramach postępowań egzekucyjnych prowadzonych na podstawie „dokumentów autentycznych” nie są objęci zakresem znaczeniowym pojęcia „sądu” w rozumieniu rzeczzonego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 48 z 8.2.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Liège – Belgia) – État belge/Oxycure Belgium SA

(Sprawa C-573/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 98 ust. 2 — Punkty 3 i 4 załącznika III — Zasada neutralności podatkowej — Terapia tlenowa — Obniżona stawka VAT — Butle tlenowe — Stawka podstawowa VAT — Koncentraty tlenu)

(2017/C 144/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: État belge

Strona pozwana: Oxycure Belgium SA

Sentencja

Artykuł 98 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz pkt 3 i 4 załącznika III do tej dyrektywy w związku z zasadą neutralności podatkowej nie stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewiduje, że podstawowa stawka podatku od wartości dodanej ma zastosowanie do dostaw lub wynajmu koncentratorów tlenu, chociaż uregulowanie to przewiduje obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej w odniesieniu do dostawy butli tlenowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 marca 2017 r. – Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI (Malaysia) Bhd/Komisja Europejska

(Sprawa C-615/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków i klientów oraz ograniczenia produkcji — Grzywny — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien (2006 r.) — Punkt 13 — Ustalenie wartości sprzedaży mającej związek z naruszeniem]

(2017/C 144/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI (Malaysia) Bhd (przedstawiciele: adwokaci M. Struys, A. Fall, L. Eskenazi i C. Erol)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Biolan, G. Meessen i H. van Vliet, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Samsung SDI Co. Ltd i Samsung SDI (Malaysia) Bhd zostają obciążone kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 marca 2017 r. – Viasat Broadcasting UK Ltd/Komisja Europejska, Królestwo Danii, TV2/Danmark A/S

(Sprawa C-660/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Artykuł 107 ust. 1 TFUE — Artykuł 106 ust. 2 TFUE — Środek władz duńskich na rzecz duńskiego nadawcy publicznego TV2/Danmark — Rekompensata kosztów związanych z wykonywaniem obowiązków świadczenia usługi publicznej — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym)

(2017/C 144/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Viasat Broadcasting UK Ltd (przedstawiciele: M. Honoré i S.E. Kalsmose-Hjelmborg, adwokater)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Grønfeldt, L. Flynn i B. Stromsky, pełnomocnicy), Królestwo Danii (przedstawiciele: C. Thorning, pełnomocnik, wspierany przez R. Holdgaard, adwokat), TV2/Danmark A/S (przedstawiciel: O. Koktvedgaard, adwokat)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Viasat Broadcasting UK Ltd zostaje zobowiązana do zapłaty kosztów poniesionych przez Komisję Europejską i przez TV2/Danmark A/S.*
- 3) *Królestwo Danii pokrywa własne koszty.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 15.2.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Euro Park Service, wstępująca w prawa i obowiązki spółki Cairnbulg Nanteuil/Ministre des finances et des comptes publics

(Sprawa C-14/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki bezpośrednie — Spółki różnych państw członkowskich — Wspólny system opodatkowania — Łączenie przez przejęcie — Uprzednie zatwierdzenie organu podatkowego — Dyrektywa 90/434/EWG — Artykuł 11 ust. 1 lit. a) — Oszustwo podatkowe lub unikanie opodatkowania — Swoboda przedsiębiorczości)

(2017/C 144/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Euro Park Service, wstępująca w prawa i obowiązki spółki Cairnbulg Nanteuil

Strona pozwana: Ministre des finances et des comptes publics

Sentencja

- 1) Ponieważ art. 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich nie dokonuje wyczerpującej harmonizacji, prawo Unii dopuszcza dokonanie oceny zgodności regulacji krajowej tego rodzaju co regulacja rozpatrywana w postępowaniu głównym w świetle prawa pierwotnego, pomimo że regulacja ta została przyjęta w celu transpozycji do prawa krajowego możliwości przewidzianej w tym przepisie.
- 2) Artykuł 49 TFUE i art. 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy 90/434 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym tego rodzaju co rozpatrywane w postępowaniu głównym, które w przypadku operacji połączenia transgranicznego poddają udzielenie korzyści podatkowych mających zastosowanie do takiej operacji zgodnie z dyrektywą – w niniejszym przypadku odroczenie opodatkowania zysków kapitałowych związanych z majątkiem wniesionym do spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim przez spółkę francuską – procedurze uprzedniego zatwierdzenia, w ramach której celem uzyskania owego zatwierdzenia podatnik powinien wykazać, że dana operacja jest uzasadniona względami ekonomicznymi, że jej zasadniczym celem lub jednym z zasadniczych celów nie jest oszustwo podatkowe lub unikanie opodatkowania i że zasady przeprowadzenia transakcji pozwalają zapewnić opodatkowanie w przyszłości zysków kapitałowych, od których podatek został odroczone, podczas gdy w ramach krajowej operacji połączenia tego rodzaju odroczenie jest udzielane bez poddania podatnika tego rodzaju procedurze.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 21.3.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 9 marca 2016 r. – Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou/Republika Grecka, Komisja Europejska

(Sprawa C-100/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Przeniesienie prawa własności kopalń po cenie niższej od rzeczywistej wartości rynkowej — Zwolnienie z podatku od przeniesienia własności — Wycena kwoty przyznanej korzyści)

(2017/C 144/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou (przedstawiciele: V. Christianos i I. Soufleros, dikigoroi)

Druga strona postępowania: Republika Grecka, Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier i A. Bouchagiar, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 grudnia 2015 r., Grecja i Ellinikos Chrysos/Komisja (T-233/11 i T-262/11, EU:T:2015:948), zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd nie ustosunkował się w nim do argumentu Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou dotyczącego celu, w jakim sporządzono w 2004 r. ekspertyzę odnoszącą się do wyceny kopalń Cassandra (Grecja).

- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Skarga Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou zmierzająca do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/452/UE z dnia 23 lutego 2011 r. dotyczącej pomocy państwa C 48/08 (ex NN 61/08) przyznanej przez Grecję na rzecz Ellinikos Chrysos AE zostaje oddalona.
- 4) Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 17.5.2016.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9. marca 2017 r. – Rzeczpospolita Polska/Komisja Europejska
(Sprawa C-105/16 P) ⁽¹⁾**

**[Odwołanie — EFOGR i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską —
Rozwój obszarów wiejskich — Rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 — Artykuł 33b — Wsparcie dla
gospodarstw niskotowarowych w trakcie restrukturyzacji — Wymóg przeznaczenia co najmniej 50 %
wsparcia na działania restrukturyzacyjne]**

(2017/C 144/17)

Język postępowania: polski

Strony

Wnosząca odwołanie: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Stobiecka-Kuik i J. Aquilina, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 18.4.2016.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers – Belgia) – X, X/État belge**

(Sprawa C-638/16 PPU) ⁽¹⁾

**[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 810/2009 — Artykuł 25 ust. 1 lit. a) — Wiza
o ograniczonej ważności terytorialnej — Wydanie wizej z przyczyn humanitarnych lub z uwagi na
zobowiązania międzynarodowe — Pojęcie „zobowiązań międzynarodowych” — Karta praw podstawowych
Unii Europejskiej — Europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności —
Konwencja genewska — Wydanie wizej w przypadku dowiedzionego ryzyka naruszenia art. 4 lub 18 karty
praw podstawowych — Brak obowiązku]**

(2017/C 144/18)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil du Contentieux des Étrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X, X

Druga strona postępowania: État belge

Sentencja

Artykuł 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy), zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że wniosek o wydanie wizy o ograniczonej ważności terytorialnej złożony przez obywatela państwa trzeciego z przyczyn humanitarnych na podstawie art. 25 tego kodeksu w przedstawicielstwie docelowego państwa członkowskiego położonym na terytorium państwa trzeciego z zamiarem złożenia tuż po przybyciu do tego państwa członkowskiego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, a w następstwie – przebywania we wspomnianym państwie członkowskim przez ponad 90 dni w ciągu danego 180-dniowego okresu, nie jest objęty stosowaniem wspomnianego kodeksu, lecz w obecnym stanie prawa Unii Europejskiej jedynie prawem krajowym.

(¹) Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 9 września 2016 r. w sprawie T-277/16 TVR Italia/EUIPO – TVR Automotive (TVR ITALIA), wniesione w dniu 14 listopada 2016 r. przez TVR Italia Srl

(Sprawa C-576/16 P)

(2017/C 144/19)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: TVR Italia Srl (przedstawiciel: F. Caricato, avvocato)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, TVR Automotive Ltd

Postanowieniem z dnia 2 marca 2017 r. Trybunał (ósma izba) odrzucił odwołanie i obciążył TVR Italia Srl kosztami postępowania.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 11 października 2016 r. w sprawie T-753/15, Guccio Gucci SpA/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 29 grudnia 2016 r. przez Guccio Gucci SpA

(Sprawa C-674/14 P)

(2017/C 144/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Guccio Gucci SpA (przedstawiciele: V. Volpi, P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta, avvocati)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej; Guess? IP Holder LP

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie;
- obciążenie Spółki Guess kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

1. W niniejszym odwołaniu Guccio Gucci S.p.A. (zwana dalej „Gucci” lub „wnoszącą odwołanie”) wnosi do Trybunału o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (trzecia izba) w sprawie T-753/15 (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), w którym Sąd oddalił wniesioną przez Gucci skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 14 października 2015 r. w sprawie R 1703/2014-4 zmieniającą decyzję Wydziału Sprzeciwów z dnia 1 lipca 2014 r., w której to z kolei decyzji uwzględniono sprzeciw wniesiony przez Gucci wobec wskazania Unii Europejskiej w ramach rejestracji międzynarodowej nr 1090048 w klasie 9 („sporny znak towarowy”) dokonanej w imieniu Guess? IP Holder L.P. (zwanej dalej „Guess”).
2. Niniejsze odwołanie ma na celu wykazanie, iż Sąd dopuścił się błędu, twierdząc, że podstaw odmowy rejestracji wymienionych w art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ z dnia 26 lutego 2009 r. w brzmieniu przed zmianą (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 207/2009”) nie stosuje się do spornego znaku towarowego. W szczególności Sąd, dokonując oceny podobieństwa pomiędzy kolidującymi ze sobą oznaczeniami, w wyraźny sposób przeinaczył przedstawione mu okoliczności faktyczne i dowody, a w konsekwencji niewłaściwie zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 oraz uchybił ciężącemu na nim obowiązкови uzasadnienia zaskarżonego wyroku.
3. Sąd wykluczył jakiegokolwiek podobieństwo pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi, opierając się na założeniu, że „właściwy krąg odbiorców [...] nie dostrzeże w [spornym] znaku towarowym wielkiej litery „G”, przedstawionej we wcześniejszych znakach towarowych, ale raczej abstrakcyjny motyw ozdobny. Co więcej, mając na uwadze stylizację oznaczenia i okoliczność, że jego elementy są splecione lub połączone, można by je postrzegać zarówno jako odtworzenie stylizowanych liter, takich jak wielka litera „X” lub litera „e”, jak i jako kombinację cyfr i liter, takich jak cyfra „3” i litera „e” (zob. w tym aspekcie pkt 32 zaskarżonego wyroku). To założenie jest w zaskarżonym wyroku kluczowym elementem, który doprowadził Sąd do wykluczenia jakiegokolwiek podobieństwa pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi i w konsekwencji do zastosowania w rozpatrywanej sprawie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.
4. Jednakże powyższe założenie jest wyraźnie błędne. Wydaje się to oczywiste w świetle dokumentów złożonych w sprawie, które jednoznacznie wskazują, że właściwy krąg odbiorców dostrzeże wielką literę „G” w spornym znaku towarowym zgodnie z wynikami przedstawionej przez Gucci ankiety badającej postrzeganie przez odbiorców spornego znaku towarowego. To oczywiste przeinaczenie okoliczności faktycznych i dowodów miało wpływ na dokonaną przez Sąd ocenę skargi wniesionej przez Gucci: gdyby Sąd orzekł, że właściwy krąg odbiorców – lub przynajmniej część rzeczonych odbiorców – będzie postrzegać sporny znak towarowy jako kombinację wielkich liter „G”, mógłby nie wykluczyć podobieństwa pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi i tym samym zastosowania art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.
5. Ponadto Sąd nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku uzasadnienia wyroku, ponieważ w swojej ocenie zupełnie pominął wspomnianą wyżej ankietę bez podania, nawet w sposób dorozumiany, jakichkolwiek powodów pozwalających na zrozumienie, dlaczego nie uwzględnił tego kluczowego dowodu.
6. W świetle powyższego Gucci wnosi do Trybunału o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz obciążenie zarówno EUIPO, jak i Guess kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) Dz. U. 2009, L 78, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 11 października 2016 r. w sprawie T-461/15 Guccio Gucci SpA/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 29 grudnia 2016 r. przez Guccio Gucci SpA

(Sprawa C-675/16 P)

(2017/C 144/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Guccio Gucci SpA (przedstawiciele: V. Volpi, P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta, avvocati)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej; Guess? IP Holder LP

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie;
- obciążenie Spółki Guess kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

1. W niniejszym odwołaniu Guccio Gucci S.p.A. (zwana dalej „Gucci” lub „wnosząca odwołanie”) wnosi do Trybunału o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (trzecia izba) w sprawie T-461/15 (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), w którym Sąd oddalił wniesioną przez Gucci skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie R 2049/2014-44 utrzymującą w mocy decyzję Wydziału Unieważnień z dnia 31 lipca 2014 r., w której to decyzji oddalono wniosek o unieważnienie prawa do znaku dotyczącego rejestracji unijnego znaku towarowego nr 5538012 dla klas 3, 9, 14, 16, 18, 25 i 35 („sporny znak towarowy”) dokonanej w imieniu Guess? IP Holder L. P. (zwanej dalej „Guess”).
2. Niniejsze odwołanie ma na celu wykazanie, iż Sąd dopuścił się błędu, twierdząc, że podstaw unieważnienia prawa do znaku określonych w art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ z dnia 26 lutego 2009 r. w brzmieniu przed zmianą (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 207/2009”) nie stosuje się do spornego znaku towarowego. W szczególności Sąd, dokonując oceny podobieństwa pomiędzy kolidującymi ze sobą oznaczeniami, w wyraźny sposób przeinaczył przedstawione mu okoliczności faktyczne i dowody, a w konsekwencji niewłaściwie zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 oraz uchybił ciężącemu na nim obowiązкови uzasadnienia zaskarżonego wyroku.
3. Sąd wykluczył jakiegokolwiek podobieństwo pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi opierając się na założeniu, że „właściwy krąg odbiorców nie dostrzeże w [spornym] znaku towarowym wielkiej litery „G”, przedstawionej we wcześniejszych znakach towarowych, ale raczej abstrakcyjny motyw ozdobny. Co więcej, mając na uwadze stylizację oznaczenia i okoliczność, że jego elementy są splecione lub połączone, można by je postrzegać zarówno jako odtworzenie stylizowanych liter, takich jak wielka litera „X” lub litera „e”, jak i jako kombinację cyfr i liter, takich jak cyfra „3” i litera „e” (zob. w tym aspekcie pkt 30 zaskarżonego wyroku). To założenie jest w zaskarżonym wyroku kluczowym elementem, który doprowadził Sąd do wykluczenia jakiegokolwiek podobieństwa pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi i w konsekwencji do zastosowania w rozpatrywanej sprawie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

4. Jednakże powyższe założenie jest wyraźnie błędne. Wydaje się to oczywiste w świetle dokumentów złożonych w sprawie, które jednoznacznie wskazują, że właściwy krąg odbiorców dostrzeże wielką literę „G” w spornym znaku towarowym zgodnie z wynikami przedstawionej przez Gucci ankiety badającej postrzeganie przez odbiorców spornego znaku towarowego. To oczywiste przeinaczenie okoliczności faktycznych i dowodów miało wpływ na dokonaną przez Sąd ocenę skargi wniesionej przez Gucci: gdyby Sąd orzekł, że właściwy krąg odbiorców – lub przynajmniej część rzeczonych odbiorców – będzie postrzegać sporny znak towarowy jako kombinację wielkich liter „G”, mógłby nie wykluczyć podobieństwa pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi i tym samym zastosowania art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) Dz. U. 2009, L 78, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 20 października 2016 r. w sprawie T-407/15, Monster Energy Company/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 29 grudnia 2016 r. przez Monster Energy Company

(Sprawa C-678/16 P)

(2017/C 144/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Monster Energy Company (przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 20 października 2016 r. w sprawie T-407/15;
- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej z dnia 4 maja 2015 r. w sprawie R1028/2014-5;
- uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 21 lutego 2014 r. w postępowaniu w sprawie sprzeciwu nr 2 178567;
- odmówienie rejestracji zakwestionowanego znaku dla wszystkich towarów z klas 29, 30 i 33;
- obciążenie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd błędnie zastosował art. 8 ust 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ w ramach oceny dominujących lub odróżniających elementów złożonego znaku towarowego oraz wagi jaką należy im przypisać. Prawidłowe rozwiązanie doprowadziłoby Sąd do stwierdzenia, że między zakwestionowanym znakiem towarowym a wcześniejszym znakiem towarowym zachodziło prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Sąd błędnie zastosował art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 w ramach oceny dominujących lub odróżniających elementów złożonego znaku towarowego oraz wagi jaką należy im przypisać.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster (Niemcy) w dniu 27 grudnia 2016 r. – EV/Finanzamt Lippstadt

(Sprawa C-685/16)

(2017/C 144/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Münster

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EV

Strona pozwana: Finanzamt Lippstadt

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni postanowień dotyczących swobodnego przepływu kapitału i płatności w art. 63 i nast. Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że stoją one w sprzeczności z regulacją § 9 pkt 7 Gewerbesteueresetz 2002 (ustawy z 2002 r. o podatku od działalności gospodarczej) w wersji Jahressteuergesetz 2008 (rocznej ustawy podatkowej z 2008 r.) z dnia 20 grudnia 2007 r. (BGBl. 2007 I, s. 3150), o ile w kontekście podatku od działalności gospodarczej zmniejszenie zysku wraz z doliczonymi do niego kwotami o zyski z tytułu udziałów w spółce kapitałowej z zarządem i siedzibą poza Republiką Federalną Niemiec podlega surowszym wymogom niż zmniejszenie zysku wraz z doliczonymi do niego kwotami o zyski z tytułu udziałów w niepodlegającej zwolnieniu z opodatkowania krajowej spółce kapitałowej lub o tę część zysku z działalności przedsiębiorstwa krajowego, która przypada na stały zakład niezajdujący się w kraju?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 16 stycznia 2017 r. – Danieli & C. Officine Meccaniche SpA i in./Arbeitsmarktservice Leoben.

(Sprawa C-18/17)

(2017/C 144/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Danieli & C. Officine Meccaniche SpA, Dragan Panic, Ivan Arnautov, Jakov Mandic, Miroslav Brnjac, Nicolai Dorassevitch, Alen Mihovic..

Druga strona postępowania: Arbeitsmarktservice Leoben

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 i 57 TFUE, dyrektywę 96/71/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, pkt 2 i 12 rozdziału 2, zatytułowanego „Swoboda przepływu osób”, załącznika V do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Chorwacji oraz dostosowań w Traktacie o Unii Europejskiej, Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej należy interpretować w ten sposób, że Austria jest uprawniona do ograniczenia delegowania pracowników zatrudnionych w spółce mającej siedzibę w Chorwacji poprzez wymóg uzyskania zezwolenia na pracę, jeżeli delegowanie to następuje w drodze wynajmowania pracowników spółce z siedzibą we Włoszech w celu świadczenia usługi przez spółkę włoską w Austrii, i działalność chorwackich pracowników w imieniu tej włoskiej spółki przy budowie walcowni w Austrii ogranicza się do wykonania tej usługi w Austrii, i między nimi i spółką włoską nie istnieje stosunek pracy?

- 2) Czy art. 56 i 57 TFUE, dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług należy interpretować w ten sposób, że Austria jest uprawniona do ograniczenia delegowania pracowników rosyjskich i białoruskich zatrudnionych w spółce z siedzibą we Włoszech poprzez wymóg uzyskania zezwolenia na pracę, jeżeli delegowanie to następuje w drodze wynajmowania pracowników drugiej spółce z siedzibą we Włoszech w celu świadczenia usługi przez drugą spółkę w Austrii, i działalność pracowników rosyjskich tudzież białoruskich w imieniu drugiej spółki ogranicza się do wykonania tej usługi w Austrii, i między nimi i drugą spółką nie istnieje stosunek pracy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 21.1.1997, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht
Bremen (Niemcy) w dniu 30 stycznia 2017 r. – Hubertus John/Freie Hansestadt Bremen**

(Sprawa C-46/17)

(2017/C 144/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesarbeitsgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Hubertus John

Strona pozwana: Freie Hansestadt Bremen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzulę 5 pkt 1 zawartego w dniu 18 marca 1999 r. porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, załączonego do dyrektywy Rady 1999/70/WE ⁽¹⁾ z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE) oraz Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP), należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona regulacji krajowej, na podstawie której strony umowy o pracę mogą bez konieczności spełnienia dalszych wymogów i bez żadnego czasowego ograniczenia za pomocą porozumienia w trakcie trwania stosunku pracy w danym przypadku nawet wielokrotnie przesunąć ustalony termin rozwiązania stosunku pracy tylko dlatego, że pracownik na skutek osiągnięcia ustawowej granicy wieku emerytalnego nabył prawo do emerytury?
- 2) W przypadku udzielenia przez Trybunał twierdzącej odpowiedzi na pytanie pierwsze:
- Czy niezgodność wymienionej w pytaniu 1 krajowej regulacji z klauzulą 5 pkt 1 porozumienia ramowego zachodzi także w przypadku pierwszego przesunięcia terminu rozwiązania stosunku pracy?
- 3) Czy art. 1, art. 2 ust. 1 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/78/WE ⁽²⁾ Rady z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (dyrektywy 2000/78/WE) lub ogólnych zasad prawa wspólnotowego należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one regulacji krajowej, na podstawie której strony umowy o pracę mogą bez konieczności spełnienia dalszych wymogów i bez żadnego czasowego ograniczenia za pomocą porozumienia w trakcie trwania stosunku pracy w danym przypadku nawet wielokrotnie przesunąć ustalony termin rozwiązania stosunku pracy, tylko dlatego, że pracownik na skutek osiągnięcia ustawowej granicy wieku emerytalnego nabył prawo do emerytury?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 303, s. 16.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla (Węgry)
w dniu 1 lutego 2017 r. – Teréz Ilyés i Emil Kiss/OTP Bank Nyrt. i OTP Faktoring Követeléskezelő
Zrt.**

(Sprawa C-51/17)

(2017/C 144/26)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Ítéltábla

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Teréz Ilyés, Emil Kiss

Strona pozwana: OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy warunek umowny wiążący się dla konsumenta z ryzykiem kursu wymiany i który, ze względu na wyłączenie nieuczciwego warunku umownego wprowadzającego różnicę między ceną kupna a ceną sprzedaży i zobowiązującego do ponoszenia ryzyka kursu wymiany, stał się częścią umowy ze skutkiem *ex tunc* z powodu interwencji ustawodawcy dokonanej ze względu na dwa spory z zakresu nieważności dotyczące znacznej liczby umów, należy uważać za warunek, który nie był negocjowany indywidualnie w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13⁽¹⁾ i jest zatem objęty zakresem stosowania tej dyrektywy?
- 2) Na wypadek gdyby warunek umowny wiążący się z ryzykiem kursu wymiany dla konsumenta był objęty zakresem stosowania tej dyrektywy, czy przepis ustanawiający wyłączenie art. 1 ust. 2 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że także odnosi się do warunku umownego odpowiadającego obowiązującym przepisom ustawowym w rozumieniu pkt 26 wyroku wydanego przez Trybunał w sprawie RWE Vertrieb AG (C-92/11), które zostały przyjęte lub weszły w życie po zawarciu umowy? Czy należy objąć także zakresem stosowania wspomnianego przepisu ustanawiającego wyłączenie warunek umowny, który stał się częścią umowy ze skutkiem *ex tunc* po jej zawarciu z powodu obowiązującego przepisu ustawowego usuwającego nieważność spowodowaną nieuczciwym charakterem warunku umownego czyniącego wykonanie umowy niemożliwym?
- 3) Na wypadek gdyby zgodnie z odpowiedziami udzielonymi na powyższe pytania można było zbadać, czy warunek umowny wiążący się z ryzykiem kursu wymiany dla konsumenta ma nieuczciwy charakter, to czy wymóg jasnego i zrozumiałego sformułowania, o którym mowa w art. 4 ust. 2 tej dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że jest on także spełniony, jeżeli dochowano w sposób przedstawiony w okolicznościach faktycznych przewidzianego ustawowo i sformułowanego w sposób koniecznie ogólny obowiązku udzielenia informacji, czy też powinny być także przekazywane te dane dotyczące ryzyka dla konsumenta znane instytucji finansowej, lub do których mogła mieć ona dostęp w momencie zawierania umowy?
- 4) Czy w świetle wymogu jasności i przejrzystości oraz ust. 1 lit. i) załącznika do tej dyrektywy dla celów wykładni art. 4 ust. 1 tej dyrektywy jest istotną okolicznością, że w momencie zawierania umowy warunki umowne dotyczące uprawnienia do jednostronnej zmiany i różnicy między ceną kupna a ceną sprzedaży – które kilka lat później okazały się nieuczciwe – były zawarte w umowie wraz z postanowieniem umowy dotyczącym przejęcia ryzyka kursu wymiany, wobec czego konsument kumulatywnym skutkiem takich postanowień nie mógł w rzeczywistości zupełnie przewidzieć, w jaki sposób zmienią się w następstwie zobowiązania do zapłaty ani mechanizm zmian tych zobowiązań? Czy też warunki umowne następnie uznane za nieuczciwe nie powinny zostać uwzględnione przy dokonywaniu oceny nieuczciwego charakteru warunku ustanawiającego ryzyko kursu wymiany?

- 5) Gdyby sąd krajowy stwierdził nieuczciwy charakter warunku umownego wiążącego się z ryzykiem kursu wymiany dla konsumenta, czy sąd ten jest zobowiązany, przy ustalaniu skutków prawnych zgodnie z przepisami prawa krajowego, uwzględnić z urzędu, z poszanowaniem prawa do sporu między stronami w postępowaniu kontrydiktoryjnym, także nieuczciwy charakter pozostałych warunków umownych, na które powód nie powołał się w pozwie? Czy zasada badania z urzędu ma także zastosowanie zgodnie z orzecznictwem Trybunału, jeżeli powód jest konsumentem, czy też z uwagi na miejsce zajmowane przez prawo do rozporządzania w całym postępowaniu i na szczególne okoliczności odnośnego postępowania, zasada dyspozycyjności ewentualnie wyklucza badanie z urzędu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U 1993, L 95, s. 29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Austria) w dniu 1 lutego 2017 r. – VTB Bank (Austria) AG**

(Sprawa C-52/17)

(2017/C 144/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VTB Bank (Austria) AG

Strona pozwana: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Pytania prejudycjalne

1. Czy przepisy wtórnego prawa Unii (w szczególności art. 64 lub 65 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE ⁽¹⁾) znajdują zastosowanie do ustalenia przez urząd wysokości odsetek zgodnie z regulacją ustawową państwa członkowskiego, według której w wypadku przekroczenia limitu dużych ekspozycji zgodnie z art. 395 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾ instytucję kredytową należy zobowiązać do zapłacenia odsetek w wysokości 2 % przekroczenia limitu, w stosunku rocznym, na 30 dni?
2. Czy prawo Unii (w szczególności art. 395 ust. 1 i ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w brzmieniu sprostowania, Dz.U. nr L 321 s. 6 z dnia 30 listopada 2013 r.) stoi na przeszkodzie zastosowaniu regulacji prawa krajowego, jaka zawarta jest np. w § 97 ust. 1 pkt 4 Bankwesengesetz (ustawy o bankowości w brzmieniu BGBl. 2014 I s. 532), w przypadku kiedy mimo spełnienia przesłanek regulacji wyjątkowej zawartej w art. 395 ust. 5 w przypadku naruszenia art. 395 ust. 1 nałożone zostaną odsetki (wyrównawcze)?

3. Czy art. 48 ust. 3 rozporządzenia UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego (ECB/2014/17) ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że „formalne wszczęcie procedury nadzorczej” ma miejsce już wówczas, gdy przedsiębiorstwo dokonało zgłoszenia w urzędzie nadzoru, czy też „formalnie wszczętej procedury nadzorczej” można dopatrywać się w fakcie, że w postępowaniu toczącym się równolegle dla podobnych naruszeń, które miały miejsce we wcześniejszych okresach, urząd nadzoru wydał już decyzję?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 176, s. 338.

⁽²⁾ Dz.U. L 176, s. 1

⁽³⁾ Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczo (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczo), Dz. U. L 141, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 2 lutego 2017 r. – Bericap Záródástechnikai Cikkek Gyártó Bt./Nemzetgazdasági
Minisztérium**

(Sprawa C-53/17)

(2017/C 144/28)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bericap Záródástechnikai Cikkek Gyártó Bt.

Strona pozwana: Nemzetgazdasági Minisztérium

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarty w art. 3 ust. 3 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. ⁽¹⁾ akapit o następującym brzmieniu „[p]rzedsiębiorstwa pozostające w jednym z takich związków z osobą fizyczną lub grupą osób fizycznych działających wspólnie również traktuje się jak przedsiębiorstwa powiązane, jeżeli prowadzą swoją działalność lub część działalności na tym samym właściwym rynku lub rynkach pokrewnych” należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwa prowadzące działalność na tym samym rynku jako członkowie działającej na skalę globalnej grupy spółek należących do tej samej grupy właścicieli należy uznać jako takie i niezależnie od jakichkolwiek innych okoliczności, za „przedsiębiorstwa [wzajemnie] powiązane” bez konieczności przeprowadzania analizy tego, czy rzeczywiście pozostają one w jednym ze związków wskazanych w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–d) tego rozporządzenia i czy rzeczywiście prowadzą one wspólnie działalność na tym samym rynku?
- 2) Jeśli tak nie jest, czy należy interpretować ten akapit w ten sposób, że spośród przedsiębiorstw prowadzących działalność na tym samym rynku jako członkowie działającej na skalę globalnej grupy spółek należących do tej samej grupy właścicieli, tylko te, które pozostają w jednym ze związków wskazanych w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–d) tego rozporządzenia, można uznać za „przedsiębiorstwa [wzajemnie] powiązane”?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz.U. L 214, s. 3).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 3 lutego 2017 r. – INEOS Köln GmbH/Bundesrepublik Deutschland.

(Sprawa C-58/12)

(2017/C 144/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: INEOS Köln GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytanie prejudycjalne

Czy decyzję Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (2011/278/UE) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że definicja „podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe” z art. 3 lit. h) decyzji 2011/278/UE wymaga, aby stan skupienia niezupełnie utlenionego węgla był gazowy, czy też obejmuje ona również niezupełnie utleniony węgiel w ciekłym stanie skupienia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 130, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 6 lutego 2017 r. – Miriam Bichat przeciwko APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

(Sprawa C-61/17)

(2017/C 144/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Miriam Bichat

Strona pozwana: APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przedsiębiorstwem, które sprawuje kontrolę nad pracodawcą, w rozumieniu art. 2 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych ⁽¹⁾ jest jedynie przedsiębiorstwo, którego wpływ jest zapewniony poprzez udziały i prawa głosu, czy też wystarczy wpływ zapewniony umownie lub faktycznie (np. możliwość wydawania poleceń przez osoby fizyczne)?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, w której zostanie stwierdzone, iż nie jest konieczny wpływ na udziały i prawa głosu:

Czy „decyzja dotycząca zwolnień grupowych” w rozumieniu art. 2 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 98/59/WE ma również wtedy miejsce, gdy przedsiębiorstwo, które sprawuje kontrolę nad pracodawcą, wyda pracodawcy wytyczne, które ze względów ekonomicznych wymagają od pracodawcy zwolnień grupowych?

3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy art. 2 ust. 4 akapit drugi w związku z art. 2 ust. 3 lit. a) i art. 3 ust. 3 lit. b) ppkt i), a także z art. 2 ust. 1 dyrektywy 98/59/WE wymaga, aby przedstawiciele pracowników byli również informowani o tym, z jakich gospodarczych lub innych powodów przedsiębiorstwo, które sprawuje kontrolę nad pracodawcą, podejmuje decyzję, że pracodawca przeprowadzi zwolnienia grupowe?

4) Czy z art. 2 ust. 4 w związku z art. 3 ust. 3 lit. a) i art. 3 ust. 3 lit. b) pkt i), a także z art. 2 ust. 1 dyrektywy 98/59/WE zgodne jest, że na pracowników, którzy na drodze sądowej dochodzą uznania wypowiedzenia dokonanego w ramach zwolnień grupowych za bezskuteczne, powołując się na fakt, że pracodawca składający wypowiedzenie nie przeprowadził w odpowiedni sposób konsultacji z przedstawicielami pracowników, zostaje nałożony ciężar dowodu i argumentacji wychodzący poza zakres przedstawienia przesłanek?

5) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte:

Jakie inne obowiązki w zakresie przedstawienia dowodów i argumentacji można w takim przypadku nałożyć na pracowników zgodnie z wyżej podanymi przepisami?

⁽¹⁾ Dz.U. 1998, L 225, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 6 lutego 2017 r. – Daniela Chlubna przeciwko APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

(Sprawa C-62/17)

(2017/C 144/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Daniela Chlubna

Strona pozwana: APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

1) Czy przedsiębiorstwem, które sprawuje kontrolę nad pracodawcą, w rozumieniu art. 2 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych ⁽¹⁾ jest jedynie przedsiębiorstwo, którego wpływ jest zapewniony poprzez udziały i prawa głosu, czy też wystarczy wpływ zapewniony umownie lub faktycznie (np. możliwość wydawania poleceń przez osoby fizyczne)?

2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, w której zostanie stwierdzone, iż nie jest konieczny wpływ na udziały i prawa głosu:

Czy „decyzja dotycząca zwolnień grupowych” w rozumieniu art. 2 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 98/59/WE ma również wtedy miejsce, gdy przedsiębiorstwo, które sprawuje kontrolę nad pracodawcą, wyda pracodawcy wytyczne, które ze względów ekonomicznych wymagają od pracodawcy zwolnień grupowych?

3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy art. 2 ust. 4 akapit drugi w związku z art. 2 ust. 3 lit. a) i art. 3 ust. 3 lit. b) ppkt i), a także z art. 2 ust. 1 dyrektywy 98/59/WE wymaga, aby przedstawiciele pracowników byli również informowani o tym, z jakich gospodarczych lub innych powodów przedsiębiorstwo, które sprawuje kontrolę nad pracodawcą, podejmuje decyzję, że pracodawca przeprowadzi zwolnienia grupowe?

4) Czy z art. 2 ust. 4 w związku z art. 3 ust. 3 lit. a) i art. 3 ust. 3 lit. b) pkt i), a także z art. 2 ust. 1 dyrektywy 98/59/WE zgodne jest, że na pracowników, którzy na drodze sądowej dochodzą uznania wypowiedzenia dokonanego w ramach zwolnień grupowych za bezskuteczne, powołując się na fakt, że pracodawca składający wypowiedzenie nie przeprowadził w odpowiedni sposób konsultacji z przedstawicielami pracowników, zostaje nałożony ciężar dowodu i argumentacji wychodzący poza zakres przedstawienia przesłanek?

5) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte:

Jakie inne obowiązki w zakresie przedstawienia dowodów i argumentacji można w takim przypadku nałożyć na pracowników zgodnie z wyżej podanymi przepisami?

⁽¹⁾ Dz.U. 1998, L 225, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d'instance de Limoges (Francja) w dniu 6 lutego 2017 r. – Banque Solfea SA/Jean-François Veitl

(Sprawa C-63/17)

(2017/C 144/32)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d'instance de Limoges

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banque Solfea SA

Strona pozwana: Jean-François Veitl

Pytanie prejudycjalne

Czy uwzględniając, że rzeczywista roczna stopa oprocentowania kredytu wynosi 6,75772 %, zasada ustanowiona w dyrektywach 98/7/WE z dnia 16 lutego 1998 r. ⁽¹⁾ i 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. ⁽²⁾, zgodnie z którą, zgodnie z wersją francuską, „Wynik obliczeń podaje się z dokładnością do co najmniej jednego miejsca po przecinku. Jeżeli cyfra występująca na kolejnym miejscu po przecinku jest większa lub równa 5, cyfrę poprzedzającą zwiększa się o jeden” pozwala na uznanie za prawidłowe podane RRSO w wysokości 6,75 %?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. zmieniająca dyrektywę 87/102/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego (Dz.U. L 101, s. 17).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 6 lutego 2017 r. – Oftalma Hospital Srl/C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

(Sprawa C-65/17)

(2017/C 144/33)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Oftalma Hospital Srl

Strona pozwana: C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. ⁽¹⁾ stanowiący, że zamówień, których przedmiotem są usługi wymienione w załączniku I B udziela się zgodnie z art. 14 i 16, należy interpretować w ten sposób, że owe zamówienia podlegają zasadom swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług, równego traktowania, zakazowi dyskryminacji ze względu na przynależność państwową oraz zasadom przejrzystości i niedyskryminacji, o których mowa w art. 43, 49 i 86 [WE]?
- 2) W przypadku, gdyby odpowiedź na pierwsze pytanie była twierdząca, czy art. 27 dyrektywy 92/50/EWG, który stanowi, że w przypadku, gdy instytucja zamawiająca udziela zamówienia w procedurze negocjacyjnej, liczba kandydatów dopuszczonych do negocjacji nie może być mniejsza niż trzech, pod warunkiem, że liczba odpowiednich kandydatów jest wystarczająca, należy interpretować w ten sposób, że przepis ten znajduje także zastosowanie do zamówień, których przedmiotem są usługi wymienione w załączniku I B do dyrektywy?
- 3) Czy art. 27 dyrektywy 92/50/EWG, który stanowi, że w przypadku, gdy instytucja zamawiająca udziela zamówienia w procedurze negocjacyjnej, liczba kandydatów dopuszczonych do negocjacji nie może być mniejsza niż trzech, pod warunkiem, że liczba odpowiednich kandydatów jest wystarczająca, stoi na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu prawa krajowego, który w stosunku do zamówień publicznych udzielonych w okresie przed wydaniem dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ⁽²⁾, których przedmiotem są usługi wymienione w załączniku I B do dyrektywy 92/50/EWG, nie zapewnia otwarcia rynku na konkurencję w sytuacji zastosowania procedury negocjacyjnej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 9 lutego 2017 r. – IR/JQ**

(Sprawa C-68/17)

(2017/C 144/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IR

Strona pozwana: JQ

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Rady 2000/78/WE ⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (zwanej dalej „dyrektywą 2000/78/WE”) należy interpretować w ten sposób, że kościół może w sposób wiążący ustalić dla organizacji, takiej jak pozwana w niniejszym sporze, dokonywanie, w przypadku skierowanego do pracownika zajmującego kierownicze stanowisko wymagania działania w dobrej wierze i lojalności, rozróżnienia między pracownikami będącymi członkami tego kościoła i takimi, którzy są członkami innego kościoła lub nie są członkami żadnego kościoła?

- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:
- Czy przepis prawa krajowego taki jak tutaj § 9 ust. 2 AGG, zgodnie z którym takie odmienne traktowanie ze względu na wyznanie pracowników jest uzasadnione w świetle danego poczucia tożsamości kościoła, nie ma zastosowania w niniejszym sporze?
  - Jakie wymogi mają zastosowanie zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2000/78/WE do skierowanego do pracownika kościoła lub wymienionej tam innej organizacji wymagania działania w dobrej wierze i lojalności wobec etyki organizacji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, Dz.U. L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 8 lutego 2017 r. – Gamesa Wind România S.R.L. przeciwko Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Sprawa C-69/17)

(2017/C 144/35)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gamesa Wind România S.R.L.

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Pytania prejudycjalne

- Czy dyrektywa VAT 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ (a w szczególności art. 213, 214 i 273) sprzeciwia się w okolicznościach takich jak te, o których mowa w postępowaniu głównym, obowiązywaniu przepisów krajowych lub praktyce podatkowej, zgodnie z którymi podatnik nie jest uprawniony do skorzystania z prawa do odliczenia podatku VAT wykonywanego poprzez złożenie większej ilości deklaracji VAT po reaktywowaniu numeru identyfikacyjnego VAT podatnika z tego powodu, że przedmiotowy podatek VAT dotyczy zakupów dokonanych w okresie, w którym numer identyfikacyjny VAT podatnika był nieaktywny?
- Czy dyrektywa VAT 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (a w szczególności art. 213, 214 i 273) sprzeciwia się w okolicznościach takich jak te, o których mowa w postępowaniu głównym, obowiązywaniu przepisów krajowych lub praktyce podatkowej, zgodnie z którymi podatnik nie jest uprawniony do skorzystania z prawa do odliczenia podatku VAT wykonywanego poprzez złożenie większej ilości deklaracji VAT po reaktywowaniu numeru identyfikacyjnego VAT podatnika z tego powodu, że chociaż przedmiotowy podatek VAT dotyczy faktur wystawionych po reaktywowaniu numeru identyfikacyjnego VAT podatnika, to odnosi się on do zakupów dokonanych w okresie, w którym numer identyfikacyjny VAT był nieaktywny?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 6 lutego 2017 r. – Isabelle Walkner przeciwko APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

(Sprawa C-72/17)

(2017/C 144/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Isabelle Walkner

Strona pozwana: APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przedsiębiorstwem, które sprawuje kontrolę nad pracodawcą, w rozumieniu art. 2 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych⁽¹⁾ jest jedynie przedsiębiorstwo, którego wpływ jest zapewniony poprzez udziały i prawa głosu, czy też wystarczy wpływ zapewniony umownie lub faktycznie (np. możliwość wydawania poleceń przez osoby fizyczne)?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, w której zostanie stwierdzone, iż nie jest konieczny wpływ na udziały i prawa głosu:

Czy „decyzja dotycząca zwolnień grupowych” w rozumieniu art. 2 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 98/59/WE ma również wtedy miejsce, gdy przedsiębiorstwo, które sprawuje kontrolę nad pracodawcą, wyda pracodawcy wytyczne, które ze względów ekonomicznych wymagają od pracodawcy zwolnień grupowych?

- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy art. 2 ust. 4 akapit drugi w związku z art. 2 ust. 3 lit. a) i art. 3 ust. 3 lit. b) ppkt i), a także z art. 2 ust. 1 dyrektywy 98/59/WE wymaga, aby przedstawiciele pracowników byli również informowani o tym, z jakich gospodarczych lub innych powodów przedsiębiorstwo, które sprawuje kontrolę nad pracodawcą, podejmuje decyzję, że pracodawca przeprowadzi zwolnienia grupowe?

- 4) Czy z art. 2 ust. 4 w związku z art. 3 ust. 3 lit. a) i art. 3 ust. 3 lit. b) pkt i), a także z art. 2 ust. 1 dyrektywy 98/59/WE zgodne jest, że na pracowników, którzy na drodze sądowej dochodzą uznania wypowiedzenia dokonanego w ramach zwolnień grupowych za bezskuteczne, powołując się na fakt, że pracodawca składający wypowiedzenie nie przeprowadził w odpowiedni sposób konsultacji z przedstawicielami pracowników, zostaje nałożony ciężar dowodu i argumentacji wychodzący poza zakres przedstawienia przesłanek?

- 5) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte:

Jakie inne obowiązki w zakresie przedstawienia dowodów i argumentacji można w takim przypadku nałożyć na pracowników zgodnie z wyżej podanymi przepisami?

⁽¹⁾ Dz.U. 1998, L 225, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) w dniu 13 lutego 2017 r. – X/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-77/17)

(2017/C 144/37)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil du Contentieux des Étrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X.

Strona pozwana: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytania prejudycjalne

- A. Czy art. 14 ust. 5 dyrektywy 2011/95/UE⁽¹⁾ należy interpretować jako nową klauzulę wykluczenia z możliwości uzyskania statusu uchodźcy przewidzianego w art. 13 tej dyrektywy, a co za tym idzie, w art. 1 ust. A konwencji genewskiej?
- B. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie A, czy art. 14 ust. 5, interpretowany w ten sposób, jest zgodny z art. 18 karty praw podstawowych i z art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które ustanawiają, w szczególności, wymóg zgodności europejskiego prawa wtórnego z konwencją genewską, której klauzula wykluczenia, przewidziana w art. 1 ust. F, jest sformułowana w sposób wyczerpujący i podlega ścisłej wykładni?
- C. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie A, czy art. 14 ust. 5 dyrektywy 2011/95/UE należy interpretować w ten sposób, że ustanawia on podstawę odmowy nadania statusu uchodźcy, która nie została przewidziana w konwencji genewskiej, a której przestrzeganie jest wymagane przez art. 18 karty praw podstawowych i art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- D. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie C, czy art. 14 ust. 5 przywołanej wyżej dyrektywy jest zgodny z art. 18 karty praw podstawowych i z art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które ustanawiają, w szczególności, wymóg zgodności europejskiego prawa wtórnego z konwencją genewską, zważywszy, że wprowadza on podstawę odmowy nadania statusu uchodźcy bez jakiegokolwiek badania obawy prześladowania, jak tego wymaga art. 1 ust. A konwencji genewskiej?
- E. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania A i C, jak interpretować art. 14 ust. 5 przywołanej wyżej dyrektywy w sposób zgodny z art. 18 karty i art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które ustanawiają, w szczególności, wymóg zgodności europejskiego prawa wtórnego z konwencją genewską?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. L 337, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) w dniu 13 lutego 2017 r. – X/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-78/17)

(2017/C 144/38)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil du Contentieux des Étrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X.

Strona pozwana: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytania prejudycjalne

- A. Czy art. 14 ust. 4 dyrektywy 2011/95/UE⁽¹⁾ należy interpretować jako nową klauzulę wykluczenia z możliwości uzyskania statusu uchodźcy przewidzianego w art. 13 tej dyrektywy, a co za tym idzie, w art. 1 ust. A konwencji genewskiej?

- B. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie A, czy art. 14 ust. 4, interpretowany w ten sposób, jest zgodny z art. 18 karty praw podstawowych i z art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które ustanawiają, w szczególności, wymóg zgodności europejskiego prawa wtórnego z konwencją genewską, której klauzula wykluczenia, przewidziana w art. 1 ust. F, jest sformułowana w sposób wyczerpujący i podlega ścisłej wykładni?
- C. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie A, czy art. 14 ust. 4 dyrektywy 2011/95/UE należy interpretować w ten sposób, że ustanawia on podstawę odebrania statusu uchodźcy, która nie została przewidziana w konwencji genewskiej, a której przestrzeganie jest wymagane przez art. 18 karty praw podstawowych i art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- D. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie C, czy art. 14 ust. 4 przywołanej wyżej dyrektywy jest zgodny z art. 18 karty praw podstawowych i z art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które ustanawiają, w szczególności, wymóg zgodności europejskiego prawa wtórnego z konwencją genewską, zważywszy, że wprowadza on podstawę odebrania statusu uchodźcy, która nie tylko nie jest przewidziana w konwencji genewskiej, lecz ponadto nie znajduje w niej żadnego uzasadnienia?
- E. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania A i C, jak interpretować art. 14 ust. 4 przywołanej wyżej dyrektywy w sposób zgodny z art. 18 karty i art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które ustanawiają, w szczególności, wymóg zgodności europejskiego prawa wtórnego z konwencją genewską?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. L 337, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) w dniu 14 lutego 2017 r. – Fundo de Garantia Automóvel/Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

(Sprawa C-80/17)

(2017/C 144/39)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i strona wnosząca skargę kasacyjną: Fundo de Garantia Automóvel

Strona pozwana i druga strona postępowania kasacyjnego: Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 dyrektywy Rady 72/166/EWG (¹) z dnia 24 kwietnia 1972 r. (obowiązującej w dacie wypadku) należy interpretować w ten sposób, że obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej odnoszącej się do ruchu pojazdów mechanicznych obejmuje nawet takie sytuacje, w których wskutek decyzji jego właściciela unieruchomiony pojazd znajduje się na terenie prywatnym poza drogą publiczną?

czy też

należy go interpretować w ten sposób, że w takich okolicznościach na właścicielu pojazdu nie ciąży obowiązek ubezpieczenia, bez uszczerbku dla odpowiedzialności, którą ponosi Fundo de Garantia Automóvel wobec poszkodowanych osób trzecich, w szczególności w przypadku zaboru pojazdu w celu krótkotrwałego użycia?

- 2) Czy art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 84/5/EWG⁽²⁾ z dnia 30 grudnia 1983 r. (obowiązującej w dacie wypadku) należy interpretować w ten sposób, że Fundo de Garantia Automóvel – który w braku umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dokonał wypłaty odpowiedniego odszkodowania osobom trzecim poszkodowanym przez wypadek drogowy spowodowany przez pojazd mechaniczny, zabrany bez zezwolenia właściciela i bez jego wiedzy z terenu prywatnego, gdzie się znajdował i był unieruchomiony – ma prawo subrogacji wobec właściciela pojazdu niezależnie od odpowiedzialności tego ostatniego za wypadek?

czy też

należy go interpretować w ten sposób, że prawo subrogacji Fundo Garantia Automóvel wobec właściciela zależy od spełnienia przesłanek odpowiedzialności cywilnej, w szczególności od tego, by w chwili nastąpienia wypadku właściciel miał rzeczywiste władztwo nad pojazdem?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. 1972, L 103, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 6, t. 1, s. 10).
- ⁽²⁾ Druga dyrektywa Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. 1983, L 8, s. 17 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 6, t. 7, s. 3).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário
(Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalia) w dniu 21 lutego 2017 r. – Turbogás —
Produtora Energética, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Sprawa C-90/17)

(2017/C 144/40)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Turbogás — Produtora Energética, S.A.

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z art. 21 ust. 5 dyrektywy 2003/96/WE⁽¹⁾ i dla jego celów jednostki produkujące energię elektryczną na swoje własne potrzeby muszą być drobnymi producentami, aby być uznanymi za dystrybutorów i aby być objętymi podatkiem na podstawie art. 21 ust. 5 akapit pierwszy owej dyrektywy, a pozostałe jednostki (które nie są drobnymi producentami) produkujące energię elektryczną na własne potrzeby są wykluczone z kategorii dystrybutorów, czy też za dystrybutorów podlegających podatkowi na podstawie art. 21 ust. 5 akapit pierwszy owej dyrektywy należy uznać wszystkie jednostki produkujące energię elektryczną na własne potrzeby (niezależnie od ich rozmiarów, względnie od tego, czy wykonują to w ramach działalności gospodarczej głównej, czy też ubocznej), które nie podlegają wyłączeniu jako drobnymi producenci w rozumieniu art. 21 ust. 5 akapit trzeci zdanie drugie wskazanej dyrektywy?
- 2) W szczególności, czy jednostka tego rodzaju, jak ta, o której mowa w postępowaniu głównym, będąca dużym producentem energii elektrycznej, i która wytwarza około 9 % krajowej energii elektrycznej dla celów jej sprzedaży do sieci krajowej, może zostać uznana za „jednostkę produkującą energię elektryczną na swoje własne potrzeby” w rozumieniu art. 21 ust. 5 dyrektywy nr 2003/96/WE, gdy jedynie mała część energii elektrycznej produkowanej przez nią jest używana do celów jej własnej produkcji nowej energii elektrycznej, co stanowi integralną część jej procesu produkcyjnego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. 2003, L 283, s. 51).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd –
Warna (Bułgaria) w dniu 28 lutego 2017 r. – Komisja za zasztita na potrebitelite/Ewelina Kamenowa**

(Sprawa C-105/17)

(2017/C 144/41)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Komisja za zasztita na potrebitelite

Strona przeciwna: Ewelina Kamenowa

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 lit. b) i d) dyrektywy 2005/29/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych należy interpretować w ten sposób, że działalność osoby fizycznej zarejestrowanej w witrynie internetowej w celu sprzedaży produktów i publikującej jednocześnie w sumie osiem ofert sprzedaży różnych produktów poprzez tę witrynę stanowi działalność przedsiębiorcy w rozumieniu definicji legalnej określonej w art. 2 lit. b) oraz praktykę handlową stosowaną przez przedsiębiorstwo wobec konsumentów w rozumieniu art. 2 lit. d), a także jest objęta zakresem stosowania dyrektywy zgodnie z art. 3 ust. 1[?]

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”), Dz.U. 2005, L 149, s. 22.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Monomeles Protodikeio
Athinon (Grecja) w dniu 7 marca 2017 r. – O.L./P.Q.**

(Sprawa C-111/17)

(2017/C 144/42)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Monomeles Protodikeio Athinon

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: O.L.

Strona przeciwna: P.Q.

Pytanie prejudycjalne

Jaką wykładnię należy nadać terminom „zwykły pobyt” w rozumieniu art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/2003 dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, w przypadku niemowlęcia urodzonego ze względów losowych lub z powodu siły wyższej w miejscu innym niż to, które jego rodzice, wykonujący nad nim wspólnie odpowiedzialność rodzicielską, zaplanowali dla niego jako miejsce zwykłego pobytu, które to niemowlę jest od tego czasu bezprawnie zatrzymywane przez jedno z rodziców w państwie, w którym się urodziło, lub zostało uprowadzone do państwa trzeciego? W szczególności, czy fizyczna obecność jest w każdym przypadku koniecznym i oczywistym warunkiem określenia zwykłego pobytu danej osoby, zwłaszcza noworodka?

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Bułgarii**(Sprawa C-130/17)**

(2017/C 144/43)

*Język postępowania: bułgarski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Wils, I. Zalogin)*Strona pozwana:* Republika Bułgarii**Żądania strony skarżącej**

- Stwierdzenie, że Republika Bułgarii uchybiła zobowiązaniu utworzenia pojedynczego punktu kontaktowego w celu przekazywania elektronicznych certyfikatów dostępu do danych biometrycznych w dokumentach tożsamości zgodnie z decyzją Komisji C (2009) 7476 z dnia 5 października 2009 r. zmieniającą decyzję Komisji C (2008) 8657 ustanawiającą politykę certyfikacji zgodnie z wymogami specyfikacji technicznych dla norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie, a także z decyzją Komisji C (2011) 5478 z dnia 4 sierpnia 2011 r. zmieniającą decyzję Komisji C (2002) 3069 określającą specyfikacje techniczne do jednolitego wzoru dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich;
- obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Bułgarii nie zapewniła utworzenia pojedynczego punktu kontaktowego w celu przekazywania elektronicznych certyfikatów dostępu do danych biometrycznych w dokumentach tożsamości i w ten sposób uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z wyżej wymienionych decyzji Komisji.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 24 marca 2017 r. – Estonia/Komisja

(Sprawa T-117/15) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Środki, jakie należy przyjąć w związku z przystąpieniem nowych państw członkowskich — Opłaty pobierane za niewyeliminowane nadwyżki cukru — Wniosek o zmianę ostatecznej decyzji Komisji — Oddalenie wniosku — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Akt potwierdzający — Brak nowych istotnych okoliczności faktycznych — Niedopuszczalność)

(2017/C 144/44)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Republika Estońska (przedstawiciel: K. Kraavi-Käerdi, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo L. Naaber-Kivisoo i P. Ondrůšek, pełnomocnicy, a następnie P. Ondrůšek, wspierany przez M. Kärson, avocat)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Łotewska (przedstawiciele: I. Kalniņš i D. Peļše, pełnomocnicy)

Przedmiot

Przedstawione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności domniemanej decyzji zawartej w piśmie Komisji z dnia 22 grudnia 2014 r. w sprawie odmowy zmiany decyzji 2006/776/WE z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie pobieranych opłat za niewyeliminowane nadwyżki cukru (Dz.U. 2006, L 314, s. 35).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Republika Estońska pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Łotewska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 26.5.2015.

Wyrok Sądu z dnia 14 marca 2017 r. – IR/EUIPO – Pirelli Tyre (popchro)

(Sprawa T-132/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy popchro — Brak rzeczywistego używania znaku towarowego — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 144/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: IR (przedstawiciel: adwokat C. de Marguerye)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: początkowo S. Palmero Cabezas, następnie D. Gája, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Pirelli Tyre SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci T. Malte Müller i F. Togo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 lutego 2015 r. (sprawa R 217/2014-5) dotycząca postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku pomiędzy Pirelli Tyre a IR.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 2) IR zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 22 marca 2017 r. – Haswani/Rada

(Sprawa T-231/15) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie środków finansowych — Dostosowanie skargi — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Błąd w ocenie — Proporcjonalność — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2017/C 144/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: George Haswani (Yabroud, Syria) (przedstawiciel: adwokat G. Karouni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo G. Étienne i S. Kyriakopoulou, następnie S. Kyriakopoulou, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Havas i R. Tricot, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, wniosek oparty na art. 263 TFUE i zmierzający do stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2015/383 z dnia 6 marca 2015 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2015, L 64, s. 41); rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/375 z dnia 6 marca 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2015, L 64, s. 10); decyzji Rady (WPZiB) 2015/837 z dnia 28 maja 2015 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2015, L 132, s. 82); rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/828 z dnia 28 maja 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2015, L 132, s. 3); decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125); oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/840 z dnia 27 maja 2016 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2016, L 141, p. 30) w zakresie, w jakim wspomniane akty dotyczą strony skarżącej, oraz po drugie, wniosek oparty na art. 268 TFUE i zmierzający do naprawienia szkody, którą strona skarżąca miała ponieść w związku z tymi aktami.

Sentencja

- 1) Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/840 z dnia 27 maja 2016 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii zostaje odrzucony jako niedopuszczalny.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2015/383 z dnia 6 marca 2015 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/375 z dnia 6 marca 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji Rady (WPZiB) 2015/837 z dnia 28 maja 2015 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/828 z dnia 28 maja 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie w jakim te akty dotyczą George'a Haswaniego.
- 3) Wniosek G. Haswaniego o odszkodowanie zostaje oddalony.
- 4) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty poniesione w związku z wnioskami o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej 2015/383, rozporządzenia wykonawczego 2015/375, decyzji 2015/837 oraz rozporządzenia wykonawczego 2015/828, a także jedną trzecią kosztów G. Haswaniego poniesionych w związku z tymi wnioskami.
- 5) George Haswani pokrywa własne koszty poniesione w związku z wnioskami o stwierdzenie nieważności decyzji 2016/850 oraz rozporządzenia wykonawczego 2016/840, a także z wnioskiem o odszkodowanie, jak również dwie trzecie kosztów Rady poniesionych w związku z tymi wnioskami.
- 6) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 29.6.2015.

Wyrok Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Cryo-Save/EUIPO – MedSkin Solutions Dr. Suwelack (Cryo-Save)

(Sprawa T-239/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy Cryo-Save — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Ciężar dowodu — Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku]

(2017/C 144/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Cryo-Save AG (Freienbach, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat C. Onken)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Schiffko i W. Schramek, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG (Billerbeck, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Thünken)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 marca 2015 r. (sprawa R 2567/2013-4) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku pomiędzy MedSkin Solutions Dr. Suwelack a Cryo-Save.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 2) Cryo-Save AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 z 20.7.2015.

Wyrok Sądu z dnia 22 marca 2017 r. – Windrush Aka/EUIPO – Dammers (The Specials)

(Sprawa T-336/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy The Specials — Rzeczywiste używanie — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zgoda właściciela znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009]

(2017/C 144/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Windrush Aka LLP (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Malynicz, QC, i S. Britton, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO był również, interwenient przed Sądem: Jerry Dammers (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Fehler, solicitor, H. Cuddigan i B. Brandreth, barristers)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 marca 2015 r. (sprawa R 1412/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku towarowego między Windrush Aka a J. Dammersem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Windrush Aka LLP zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – Capella/EUIPO – Abus (APUS)

(Sprawa T-473/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego APUS — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy ABUS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Kolejne ograniczenia zgłoszenia do rejestracji dokonywane przed izbą odwoławczą — Artykuł 43 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 — Właściwość izby odwoławczej — Artykuł 64 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 — Prawo do bycia wysłuchanym — Artykuł 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009 — Zasada 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2868/95]

(2017/C 144/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Capella EOOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat F. Henkel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Abus August Bremicker Söhne KG (Wetter, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat G. Hallwachs)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2015 r. (sprawa R 117/2014-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Abus August Bremicker Söhne a Capella.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 2 czerwca 2015 r. (sprawa R 117/2014-4).
- 2) EUIPO pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Capella EOOD.
- 3) Abus August Bremicker Söhne KG pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 5.10.2015.

**Wyrok Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – Sociedad agraria de transformación n° 9982 Montecitrus/
EUIPO – Spanish Oranges (MOUNTAIN CITRUS SPAIN)**

(Sprawa T-495/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii — Postępowanie w sprawie — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego MOUNTAIN CITRUS SPAIN — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy monteCitrus — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Identyczność towarów — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 144/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sociedad agraria de transformación n° 9982 Montecitrus (Pulpí, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat N. Fernández Fernández Pacheco)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Schifko i K. Sidat Humphreys)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Spanish Oranges, SL (Castellón, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat F. Perez Arnau)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 czerwca 2015 r. (sprawa R 871/2014-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Sociedad agraria de transformación n° 9982 Montecitrus a Spanish Oranges.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Sociedad agraria de transformación n° 9982 Montecitrus zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 26.10.2015.

Wyrok Sądu z dnia 14 marca 2017 r. – Wessel-Werk/EUIPO – Wolf PVG (Wkładki do ssawek odkurzacza)

(Sprawa T-174/16) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Wzór wspólnotowy przedstawiający wkładkę do ssawki odkurzacza — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Poinformowany użytkownik — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002]

(2017/C 144/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wessel Werk GmbH (Reichshof, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Becker)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Künzel)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 lutego 2016 r. (sprawa R 1652/2014-3), sprostowaną, dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Wolf PVG a Wessel-Werk.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Wessel-Werk GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Sądu z dnia 14 marca 2017 r. – Wessel-Werk/EUIPO – Wolf PVG (Wkładki do ssawek odkurzacza)

(Sprawa T-175/16) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Wzór wspólnotowy przedstawiający wkładkę do ssawki odkurzacza — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Poinformowany użytkownik — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002]

(2017/C 144/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wessel Werk GmbH (Reichshof, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Becker)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Künzel)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 lutego 2016 r. (sprawa R 1725/2014-3), sprostowaną, dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Wolf PVG a Wessel-Werk.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Wessel-Werk GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Vignerons de la Méditerranée/EUIPO – Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE)

(Sprawa T-216/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego LE VAL FRANCE — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy VIÑA DEL VAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 144/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vignerons de la Méditerranée (Narbona, Francja) (przedstawiciele: adwokaci M. Karsenty Ricard i M. Merli)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Folliard Monguiral)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Bodegas Grupo Yllera SL (Rueda, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 marca 2016 r. (sprawa R 427/2015-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Bodegas Grupo Yllera a Vignerons de la Méditerranée.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Vignerons de la Méditerranée zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 4.7.2016.

Wyrok Sądu z dnia 22 marca 2017 r. – Hoffmann/EUIPO (Genius)

(Sprawa T-425/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Genius — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 144/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Karl Hoffmann (Bad Schwalbach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Jonas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 maja 2016 r. (sprawa R 1631/2015-5) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Genius jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Karl Hoffman zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Wyrok Sądu z dnia 22 marca 2017 r. – Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT INDEX)

(Sprawa T-430/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BRENT INDEX — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 144/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat P. Heusler)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Bonne, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2016 r. (sprawa R 8/2016-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego BRENT INDEX jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Intercontinental Exchange Holdings, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 15 marca 2017 r. – Fernández González/Komisja**(Sprawa T-455/16 P) ⁽¹⁾****(Odesłanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Zatrudnienie — Zatrudnianie personelu tymczasowego na stałych stanowiskach — Zarzut niezgodności z prawem — Naruszenie prawa)**

(2017/C 144/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Elia Fernández González (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci M. Casado García-Hirschfeld i É. Boigelot)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez adwokatów D. Waelbroecka i A. Duron, następnie przez A. Duron)

Przedmiot

Odwołanie zmierzające do uchylecia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (w składzie jednego sędziego) z dnia 14 czerwca 2016 r., Fernández González/Komisja (F-121/15, EU:F:2016:128).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (w składzie jednego sędziego) z dnia 14 czerwca 2016 r., Fernández González/Komisja (F-121/15, EU:F:2016:128) zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazano do ponownego rozpoznania przez izbę Sądu inną niż izba orzekająca w niniejszym odwołaniu.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 17.10.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 9 marca 2017 r. – Pure Fishing/EUIPO – Łabowicz (NANOFIL)**(Sprawa T-323/13) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego NANOFIL — Unieważnienie wcześniejszego graficznego unijnego znaku towarowego NANO — Umorzenie postępowania)**

(2017/C 144/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pure Fishing, Inc. (Spirit Lake, Iowa, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: J. Dickerson, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Edward Łabowicz (Kłodzko, Polska) (przedstawiciel: M. Żygadło, adwokat)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 kwietnia 2013 r. (sprawa R 1241/2012-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy E. Łabowiczem a Pure Fishing.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2017 r. – Merck/EUIPO – Société des produits Nestlé (HEALTHPRESSO)

(Sprawa T-747/14) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2017/C 144/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Merck KGaA (Darmstadt, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Best, U. Pfléggar i S. Schäffner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht i S. Cobet-Nüse)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 sierpnia 2014 r. (sprawa R 1880/2013-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Société des Produits Nestlé SA a Merck KGaA.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Merck KGaA i Société des Produits Nestlé SA pokrywają własne koszty oraz po połowie koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 22.12.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 14 marca 2017 r. – Karl Conzelmann/EUIPO (LIKE IT)

(Sprawa T-21/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego znaku towarowego LIKE IT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]

(2017/C 144/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Karl Conzelmann GmbH + Co. KG (Albstadt, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Klink)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: A. Graul i M. Fischer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 listopada 2015 r. (sprawa R 223/2015-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego LIKE IT jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Karl Conzelmann GmbH + Co. KG zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 14.3.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 9 marca 2017 r. – Comprojecto-Projectos e Construções et Gomes de Azevedo/EBC

(Sprawa T-22/16) ⁽¹⁾

(Skarga na bezczynność, o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Polityka gospodarcza i pieniężna — Nadzór nad instytucjami kredytowymi — Przeciwdziałanie korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy — Środki zaradcze — Brak wezwania do działania — Brak precyzyjnego charakteru skargi — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części pozbawiona wszelkich podstaw prawnych)

(2017/C 144/60)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda (Lizbona, Portugalia), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lizbona), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lizbona), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lizbona) (przedstawiciel: adwokat M. Ribeiro)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: A. Karpf, P. Ferreira Jorge i K. Kaiser, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, przedstawione na podstawie art. 265 TFUE żądanie stwierdzenia, że EBC bezprawnie zaniechał podjęcia działań w stosunku do portugalskich instytucji kredytowych w ramach przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy, po drugie, przedstawione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności aktu, mocą którego EBC odesłał skarżącym skierowane przez nich do tej instytucji wezwanie do działania, a po trzecie, przedstawione na podstawie art. 268 TFUE żądanie naprawienia domniemanej szkody, jaką skarżący mieli ponieść w wyniku tej bezczynności.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Comprojecto – Projectos e Construções, Lda, Julião Maria Gomes de Azevedo, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo i Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 21.3.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – SymbioPharm/EMA**(Sprawa T-295/16) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Wszczęcie procedury przekazania EMA — Artykuły 31 – 34 dyrektywy 2001/83/WE — Produkt leczniczy Symbioflor 2 i podobnie określone produkty lecznicze — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Akt przygotowawczy — Niedopuszczalność)**

(2017/C 144/61)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: SymbioPharm GmbH (Herborn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Sander)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EMA z dnia 1 kwietnia 2016 r. w sprawie wszczęcia procedury przekazania na podstawie art. 32 – 34 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67) w odniesieniu do produktu leczniczego Symbioflor 2 i podobnie określonych produktów leczniczych wskutek notyfikacji Republiki Federalnej Niemiec na podstawie art. 31 owej dyrektywy.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) SymbioPharm GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2017 r. – Popescu/Rumunia**(Sprawa T-380/16)****(Oczywisty brak właściwości)**

(2017/C 144/62)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Doina Popescu (Slatina, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat M. Ispas)

Strona pozwana: Rumunia

Przedmiot

Skarga zmierzająca, po pierwsze, do skazania różnych rumuńskich organów krajowych za podnoszone czyny natury karnej oraz, po drugie, do naprawienia szkody, jaka miała ponieść skarżąca.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Doina Popescu pokrywa swoje własne koszty.

Postanowienie Sądu z dnia 3 marca 2017 r. – GX/Komisja**(Sprawa T-556/16) ⁽¹⁾****(Służba publiczna — Zatrudnienie — Ogłoszenie o konkursie — Konkurs otwarty EPSO/AD/248/13 —
Decyzja o nieumieszczeniu skarżącego na liście rezerwy kadrowej — Skarga oczywiście pozbawiona
podstawy prawnej)**

(2017/C 144/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GX (przedstawiciel: adwokat G.M. Enache)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie na podstawie art. 270 TFUE zmierzające, po pierwsze, do stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursu otwartego EPSO/AD/248/13 z dnia 20 sierpnia 2014 r. o nieumieszczeniu skarżącego na liście rezerwy kadrowej, a po drugie, do uzyskania odszkodowania za szkodę i zadośćuczynienia za krzywdę, których skarżący doznał z powodu tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) GX zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015 (sprawa pierwotnie zarejestrowana w sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z sygnaturą F-89/15 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 10 marca 2017 r. – Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/ECHA**(Sprawa T-625/16 R)****(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Europejska Agencja Chemikaliów — REACH —
Opłata należna za rejestrację substancji — Obniżka przyznana mikro-, małym i średnim
przedsiębiorstwom — Decyzja nakładająca opłatę administracyjną i opłatę dodatkową — Wniosek
o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)**

(2017/C 144/64)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o. (Grajewo, Polska) (przedstawiciel: T. Dobrzyński, radca prawny)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: E. Maurage, J.P. Trnka oraz M. Heikkilä, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE, zmierzający do zarządzenia środków tymczasowych dotyczących, po pierwsze, zawieszenia wykonania decyzji nr SME(2016) 2851 z dnia 23 czerwca 2016 r. stwierdzającej, że skarżąca nie mogła skorzystać z obniżen opłaty mających zastosowanie dla średnich przedsiębiorstw, po drugie, zobowiązania strony pozwanej do anulowania wystawionych na podstawie wspomnianej decyzji faktur, a mianowicie faktur ECHA nr 10058238 i nr 10058239 z dnia 23 czerwca 2016 r.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 10 marca 2017 r. – Fertisac/ECHA**(Sprawa T-855/16 R)****(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — REACH — Oplata należna za rejestrację substancji — Ulga przyznana mikro-, małym i średnim przedsiębiorstwom — Decyzja nakładająca opłatę administracyjną oraz opłatę dodatkową — wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)**

(2017/C 144/65)

Język postępowania: hiszpański

Strony*Strona skarżąca:* Fertisac, SL (Atarfe, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Gomez Rodriguez)*Strona pozwana:* Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: E. Maurage, J.P. Trnka i M. Heikkilä, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata C. Molyneux)**Przedmiot**

Wniosek na podstawie art. 278 TFUE i 279 TFUE mający na celu zawieszenie wykonania decyzji SME (2016) 5150 z dnia 15 listopada 2016 r., w której stwierdzono, że skarżąca nie mogła skorzystać z mających zastosowanie do średnich przedsiębiorstw obniżek opłaty oraz z faktur ECHA nr^o10060160 i nr^o10060161 wystawionych na podstawie owej decyzji dnia 15 listopada 2016 r.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 14 marca 2017 r. – ADDE/Parlament**(Sprawa T-48/17 R)****(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Finansowanie partii politycznej — Prawo instytucjonalne — Gwarancja bankowa — Brak pilnego charakteru)**

(2017/C 144/66)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Sojusz na rzecz Demokracji Bezpośredniej w Europie (ADDE) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Defalque)*Strona pozwana:* Parlament Europejski (przedstawiciele: C. Burgos i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek oparty na art. 278 TFUE i 279 TFUE i zmierzający do zarządzenia środków tymczasowych dotyczących zwolnienia skarżącej z obowiązku ustanowienia gwarancji bankowej jako warunku wypłaty zaliczki na dotację wynikającego z decyzji Parlamentu FINS-2017-13 z dnia 15 grudnia 2016 r. dotyczącej dotacji przyznanej skarżącej.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2017 r. – Eutelsat/GSA**(Sprawa T-99/17)**

(2017/C 144/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eutelsat SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: *adwokat* L. de la Brosse)

Strona pozwana: Europejska Agencja GNSS – globalnego systemu nawigacji satelitarnej (GSA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- Uwzględnienie wniosku strony skarżącej o przeprowadzenie środków dowodowych;
- Stwierdzenie nieważności i) decyzji o odrzuceniu „Best and Final Offer” [najlepszej i ostatecznej oferty] („BAFO”) strony skarżącej, podjętej przez GSA w postępowaniu przetargowym GSA/CD/14/14 – „Podmiot świadczący usługi programu Galileo”, doręczonej w dniu 29 listopada 2016 r. oraz ii) decyzji o udzieleniu zamówienia na obsługę i utrzymanie systemu Galileo innemu oferentowi;
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, że zakwalifikowany na pierwszym miejscu oferent zmienił swoje zgłoszenie kandydatury w trakcie postępowania z naruszeniem i) specyfikacji warunków zamówienia oraz ii) zasady równego traktowania oferentów.
2. Zarzut drugi, że w trakcie postępowania GSA zmieniła treść kryteriów finansowych wyboru ofert.
3. Zarzut trzeci, że zastosowana przez GSA metoda klasyfikacji kryteriów ceny nie pozwalała na wybór najkorzystniejszej ekonomicznie oferty.
4. Zarzut czwarty, że skład komisji przetargowej nie był zgodny z zasadami i nie można zagwarantować jego bezstronności.
5. Zarzut piąty, że oferent zakwalifikowany na pierwszym miejscu przedstawił rażąco niską ofertę.

6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia zasad przejrzystości i równego traktowania kandydatów, oraz istnienia przewagi niezgodnej z zasadami dotyczącymi konfliktu interesów.
7. Zarzut siódmy, że GSA popełniła szereg błędów w zakresie kryterium wyboru jakościowego.
8. Zarzut ósmy, że GSA nie przestrzegała obowiązku uzasadnienia w zaskarżonych decyzjach.
9. Zarzut dziewiąty, że wartość zamówienia jest znacznie niższa niż całkowita wartość podana w ogłoszeniu o zamówieniu opublikowanym przez GSA i w BAFO Eutelsatu.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2017 r. – Hércules Club de Fútbol/Komisja

(Sprawa T-134/17)

(2017/C 144/68)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciele: S. Rating i Y. Martínez Mata, abogados)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji C (2017) 736 wersja ostateczna Komisji Europejskiej z dnia 2 lutego 2017 r. w sprawie GESTDEM 2016/6034 – 2016/6044,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji potwierdzającej decyzję w sprawie odmowy dostępu do dokumentów żądanych przez Hércules CF związanych z treścią akt dotyczących przyjęcia decyzji C (2016) 4060 wersja ostateczna z dnia 4 lipca 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) udzielonej przez Hiszpanię na rzecz Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima deportiva, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva i Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego stwierdzenia, że na podstawie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 4) możliwe było wydanie odmowy dostępu do żądanych dokumentów.
  - Skarżąca podniosła, że Komisja zastosowała w sposób automatyczny uznane w orzecznictwie wspólnotowym ogólne domniemanie poufności procedury administracyjnej z zakresu pomocy państwa. Ponadto Komisja błędnie zastosowała na zasadzie analogii orzecznictwo dotyczące łączenia przedsiębiorstw w odniesieniu do skutków na handlowe interesy osób trzecich.
2. Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001.

- Skarżąca podniosła, że również w tym zakresie brak jest możliwości zastosowania orzecznictwa dotyczącego łączenia przedsiębiorstw. Jakkolwiek jest w tych przypadkach zrozumiałe, że charakter poufny informacji pozostaje zachowany również po wydaniu decyzji Komisji, to nie dzieje się tak w przypadku pojedynczego kredytu, którego warunki zostały przez Komisję uznane za niezgodne z TFUE.
3. W ramach zarzutu trzeciego skarżąca podniosła tytułem pomocniczym, że nawet gdyby przyjąć, że przedstawione przez Komisję podstawy poufności zachodziły w niniejszym przypadku, to istnieje nadrzędny interes publiczny uzasadniający żądany dostęp do dokumentów, polegający na zapewnieniu odpowiedniego wykonania praw do obrony uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
4. W ramach zarzutu czwartego skarżącego podniosła również tytułem pomocniczym naruszenie art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ Komisja jest ostatecznie zobowiązana do zapewnienia przynajmniej częściowego dostępu do żądanych informacji.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2017 r. – Scor/Komisja

(Sprawa T-135/17)

(2017/C 144/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Scor SE (Paryż, Francja) (przedstawiciele: N. Baverez, N. Autet, M. Béas i G. Marson, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pkt „(i) nieograniczona gwarancja przyznana Caisse Centrale de Réassurance (CCR) z tytułu działalności reasekuracyjnej od ryzyka klęsk żywiołowych we Francji” zawartego w decyzji z dnia 26 września 2016 r., pomoc państwa, SA.37649 (2013/CP); SA.45860 (2016/PN); SA.45860 (2016/N) – Francja., C(2016) 5995 final;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania, zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest oparta na błędnej podstawie prawnej w odniesieniu do oceny zgodności gwarancji przyznanej na rzecz Caisse Centrale de Réassurance.
2. Zarzut drugi dotyczący szeregu braków w uzasadnieniu, którymi obarczona jest zaskarżona decyzja.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
  - część pierwszą dotyczącą naruszeń prawa związanych ze stosowaniem kontroli proporcjonalności;
  - część drugą dotyczącą nieproporcjonalnego charakteru gwarancji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia praw proceduralnych strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2017 r. – Kakol/Komisja**(Sprawa T-137/17)**

(2017/C 144/70)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Danuta Kakol (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokat R. Duta)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 25 listopada 2016 r. i z dnia 2 maja 2016 r., w drodze których kandydatura skarżącej wstępnie zakwalifikowanej do udziału w konkursie EPSO/AD/177/10-AUDIT2013-Administratorzy-AD5 została odrzucona;
- zasądzenie od pozwanej kwoty w wysokości 5000 EUR lub innej, nawet wyższej, do ustalenia przez Sąd *ex aequo et bono*, celem odszkodowania za to, że kandydatura skarżącej została rozpatrzona w uwłaczający jej sposób;
- zarządzenie wszelkich środków wynikających z przepisów prawa;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma w istocie na celu zakwestionowanie decyzji z dnia 25 listopada 2016 r. i z dnia 2 maja 2016 r., w drodze których kandydatura skarżącej w konkursie EPSO/AD/177/10-AUDIT2013-Administratorzy-AD5 została odrzucona z uwagi na niespełnienie warunków dopuszczalności dotyczących wymaganego wykształcenia.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku delegacji uprawnień dokonanej przez komisję konkursową w odniesieniu do decyzji z dnia 2 maja 2016 r.
  - W związku z powyższym strona skarżąca twierdzi, że liczne informacje wskazują na to, iż nie jest możliwe, że decyzja z dnia 2 maja 2016 r. została wydana przez komisję konkursową.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa i estoppel.
  - Skarżąca twierdzi, że administracja udzieliła konkretnych zapewnień w ramach konkursu, w którym skarżąca wcześniej brała udział, tj. konkursu EPSO/AD/172/09, mającego takie same warunki dopuszczalności jak konkurs EPSO/AD/177/10. W ramach konkursu EPSO/AD/172/09 komisja konkursowa uznała, że skarżąca spełnia wymagane warunki związane z doświadczeniem czy wykształceniem zawodowym.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i zakazu dyskryminacji.

4. Zarzut czwarty dotyczący istnienia w rozpatrywanej sprawie oczywistego błędu w ocenie.

- Wobec powyższego skarżąca twierdzi, iż z dyplomów przedłożonych w rozpatrywanej sprawie wynika, że ma ona wykształcenie wyższe odpowiadające pełnemu cyklowi co najmniej trzyletnich studiów, potwierdzone dyplomem powiązany z charakterem obowiązków, dla których został ogłoszony konkurs.

5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy oraz braku proporcjonalności.

- Strona skarżąca twierdzi wobec powyższego, że oczywiste jest, iż kandydatura skarżącej nie została odrzucona w oparciu o względy związane z jej kwalifikacjami oraz uzyskanymi dyplomami, ale w oparciu o kwestię polityki ogólnej, niezależnej od celów rekrutacji.

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2017 r. – Mylene Troszczynski/Parlament

(Sprawa T-148/17)

(2017/C 144/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mylene Troszczynski (Noyon, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Ceccaldi)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji kwestorów Parlamentu Europejskiego z dnia 6 stycznia 2017 r., w zakresie w jakim utrzymuje w mocy decyzję sekretarza generalnego z dnia 23 czerwca 2016 r. dotyczącą odzyskania kwoty w wysokości 56 554 EUR od Mylène Troszczynski;
- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2016 r., wydanej na podstawie art. 33, 43, 62, 67 i 68 decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego 2009/C 159/01 z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. i „dotyczącej przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego” ze zmianami, która to decyzja sekretarza generalnego stwierdza istnienie długu po stronie skarżącej w wysokości 56 554,00 EUR z tytułu nienależnie wypłaconych kwot w ramach zatrudniania asystentów parlamentarnych i uzasadnia jej windykację oraz zobowiązuje właściwego zarządzającego we współpracy z księgowym instytucji do przeprowadzenia windykacji na podstawie art. 68 przepisów wykonawczych i art. 78, 79 i 80 regulaminu finansowego;
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2016-888, nieopatrzonej datą, informującej skarżącą, że po jej stronie został stwierdzony dług, zgodnie z decyzją sekretarza generalnego z dnia 23 czerwca 2016 r. – *windykacja nienależnie wypłaconych kwot z tytułu zatrudniania asystentów parlamentarnych – zastosowanie art. 68 MAS i art. 78, 79 i 80 rozporządzenia finansowego*;
- stwierdzenie nieważności noty debetowej z dnia 29 czerwca 2016 r.;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz Mylène Troszczynski, tytułem zwrotu kosztów podlegających zwrotowi, kwoty 50 000 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Kwoty będące przedmiotem niniejszego sporu wynikają z umowy o pracę na czas nieokreślony zawartej pomiędzy skarżącą a asystentem krajowym pełniącym funkcję asystenta parlamentarnego w pełnym wymiarze czasu pracy w państwie członkowskim, gdzie skarżąca została wybrana. Tymczasem strona pozwana kwestionuje, na podstawie pewnych poszlak dotyczących stanowisk zajmowanych przez asystenta krajowego w partii politycznej, do której przynależy skarżąca, że ten nie przestrzegał obowiązków wynikających z art. 33, 43 i 62 przepisów wykonawczych do statutu posła.

Na poparcie skargi skarżąca argumentuje, że w niniejszej sprawie sporne akty są dotknięte wadami mającymi wpływ na ich zgodność z prawem formalnym, związanymi w szczególności z niewłaściwością *ratione materiae* podmiotu wydającego akt, brakiem uzasadnienia oraz nieprzebrzeganiem wymogów proceduralnych.

Skarżąca twierdzi również, że na tę zgodność z prawem materialnym spornych aktów wpływają wady związane z nieistnieniem zarzucanych czynów, wskazaniem strony, na której spoczywa ciężar dowodowy, naruszeniem zasady proporcjonalności, pogwałceniem praw politycznych przysługujących asystentom krajowym, nadużyciem władzy, dyskryminującym charakterem spornych decyzji i istnieniem *fumus persecutionis*, naruszeniem niezależności poselskiej i zakazem narzucania jakichkolwiek instrukcji, naruszeniem zasady *una via electa et non bis in idem*, w zakresie, w jakim przewodniczący Parlamentu Europejskiego przekazał OLAF-owi informacje nasuwające przypuszczenie istnienia rzekomych nieprawidłowości dotyczących skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2017 r. – Sumner/Komisja

(Sprawa T-152/17)

(2017/C 144/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Loreto Sumner (Leixlip, Irlandia) (przedstawiciel: J. MacGuill, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego z dnia 10 stycznia 2017 r., doręczonej stronie skarżącej w dniu 17 stycznia 2017 r. i odmawiającej udostępnienia jej jakichkolwiek uwag przedstawionych przez którąkolwiek ze stron toczącego się postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego dotyczącego naruszenia przez Irlandię dyrektywy w sprawie czasu pracy.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku przeprowadzenia rzeczywistej analizy wniosku o udostępnienie dokumentów złożonego na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001.
2. Zarzut drugi dotyczący bezprawnego oparcia się na ogólnym domniemaniu z naruszeniem zasad wskazanych w powołanym orzecznictwie.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku przeprowadzenia konkretnej i rzeczywistej analizy ryzyka odnośnie do każdego wnioskowanego dokumentu z naruszeniem powołanego orzecznictwa.

4. Zarzut czwarty dotyczący braku przeprowadzenia konkretnej i rzeczywistej oceny udzielenia częściowego dostępu z naruszeniem powołanego orzecznictwa.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego błędu w ocenie odnośnie do istnienia przeważającego interesu publicznego z naruszeniem zasad wskazanych w powołanym orzecznictwie.

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2017 r. – Post Telecom/EBI

(Sprawa T-158/17)

(2017/C 144/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Post Telecom SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: M. Thewes, C. Saettel oraz T. Chevrier, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) zawartej w piśmie z dnia 6 stycznia 2011 r., w którym poinformowano skarżącą o odrzuceniu jej oferty, którą przedłożyła w ramach postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego OP-1305 zatytułowanego „Metropolitan area network and wide area network communication services for the European Investment Bank Group”, a także decyzji o przyznaniu zamówienia innemu oferentowi;
- w ramach środków organizacji postępowania przewidzianych w art. 89 regulaminu postępowania przed Sądem, lub w ramach środków dowodowych przewidzianych w art. 91 tegoż regulaminu zwrócenie się do EBI, aby wskazał on, czy miał jakikolwiek kontakt ze spółką TELINDUS w ramach postępowania w sprawie udzielenia zamówienia zarówno przed jak i po złożeniu ofert, a w szczególności w celu uzyskania szerszych wyjaśnień co do proponowanego przez nią technicznego rozwiązania oraz, stosowanie do okoliczności, nakazanie EBI przedstawienia wszystkich dokumentów przekazanych w związku z tym oraz zarządzenie przedstawienia wszystkich dokumentów w ramach dokumentacji przetargowej, w których odnotowane zostały kontakty między Europejskim Bankiem Inwestycyjnym a spółką TELINDUS SA dotyczące postępowania w sprawie udzielenia zamówienia zarówno przed jak i po złożeniu ofert;
- zasądzenie od Europejskiego Banku Inwestycyjnego odszkodowania w wysokości 1 247 415,60 EUR z tytułu odpowiedzialności pozaumownej;
- obciążenie Europejskiego Banku Inwestycyjnego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu zasady równego traktowania i przejrzystości w odniesieniu do metody oceny przewidzianej w specyfikacji warunków zamówienia.
2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu obowiązku uzasadnienia lub braku dostatecznego uzasadnienia w odniesieniu do, po pierwsze, oceny oferty oferenta, któremu udzielono zamówienia, a także, po drugie, oceny oferty skarżącej.
3. Zarzut trzeci, oparty na oczywistym błędzie w ocenie, naruszeniu postanowień specyfikacji warunków zamówienia oraz naruszeniu zasady równego traktowania, których dopuścił się EBI w odniesieniu do oceny oferty oferenta, któremu udzielono zamówienia, a w szczególności oceny jego oferty w związku z kryterium technicznym nr 1.

4. Zarzut czwarty oparty na błędzie rzeczowym, oczywistym błędzie w ocenie, naruszeniu specyfikacji warunków zamówienia, zasady proporcjonalności i równego traktowania oraz nadużyciu władzy, których dopuścił się EBI w odniesieniu do oceny oferty skarżącej. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
- część pierwszą, opartą na błędzie w ustaleniach okoliczności faktycznych lub oczywistym błędzie w ocenie, naruszeniu specyfikacji warunków zamówienia, nadużyciu władzy oraz naruszeniu zasady proporcjonalności;
  - część drugą opartą na oczywistym błędzie w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2017 r. – RY/Komisja

(Sprawa T-160/17)

(2017/C 144/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RY (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis i N. de Montigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego Dyrekcji Generalnej ds. Zasobów Ludzkich i Bezpieczeństwa (DG HR) z dnia 27 kwietnia 2016 r. o rozwiązaniu z nią umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego zawartej na czas nieokreślony na podstawie art. 47 lit. c) ppkt i) WZIP;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia prawa strony skarżącej do bycia wysłuchaną przed wydaniem decyzji o rozwiązaniu z nią umowy o pracę na czas nieokreślony. Zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem art. 41 karty praw podstawowych. Została ponadto wydana z naruszeniem obowiązku uzasadnienia, a dokładniej z naruszeniem prawa strony skarżącej do bycia poinformowaną o wszelkich obiektywnych zarzutach leżących u podstaw decyzji, a w szczególności o powodach rzekomego zerwania więzi zaufania.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2017 r. – Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion/EUIPO – Pink Lady America (WILD PINK)

(Sprawa T-164/17)

(2017/C 144/75)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apple and Pear Australia Ltd (Wiktoria, Australia); Star Fruits Diffusion (Caderousse, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan i P. Péters)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Pink Lady America (Yakima, Waszyngton, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Pink Lady America

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „WILD PINK” – zgłoszenie nr 11 701 216

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 stycznia 2017 r. w sprawie R 87/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżących w postępowaniu przed Czwartą Izbą Odwoławczą EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 oraz prawa do obrony;
- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009 oraz art. 296 TFUE;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) lub art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2017 r. – RV/Komisja

(Sprawa T-167/17)

(2017/C 144/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RV (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis i N. De Montigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego DG ds. Zasobów Ludzkich i Bezpieczeństwa z dnia 21 grudnia 2016 r., na mocy której skarżący został z urzędu urlopowany w interesie służby na podstawie art. 42c ust. 5 regulaminu pracowniczego oraz przeniesiony na emeryturę z dniem 1 kwietnia 2017 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych oraz niezgodności z prawem nieuregulowanej w przepisach delegacji uprawnień organu powołującego celem zastosowania art. 42c regulaminu pracowniczego. Zarzut ten dotyczy również naruszenia zasady równego traktowania i zakazu dyskryminacji.

2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem art. 42c regulaminu pracowniczego, ponieważ narusza on motyw rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, EURATOM) nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniającego regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (Dz. U. 2013 L 287, s. 15), a w szczególności możliwość zezwolenia urzędnikom na wykonywanie pracy do ukończenia 67 lub, w drodze wyjątku, 70 lat.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, zasady uzasadnionych oczekiwań oraz obowiązku staranności. Zarzut ten dotyczy również istnienia w rozpatrywanej sprawie oczywistego błędu w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 17 marca 2017 r. – M & K/EUIPO – Genfoot (KIMIKA)

(Sprawa T-171/17)

(2017/C 144/77)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: M & K Srl (Prato, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Caricato)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Genfoot, Inc. (Montreal, Québec, Kanada)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „KIMIKA” – zgłoszenie nr 13 233 391

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 stycznia 2017 r. w sprawie R 1206/2016–4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie i stwierdzenie, że wniesiona przez stronę skarżącą skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- zmianę zaskarżonej decyzji;
- przekazanie sprawy do EUIPO do ponownego rozpoznania i umożliwienie w ten sposób ostatecznej rejestracji unijnego znaku towarowego nr 13 233 391 nawet w zakwestionowanych klasach;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami wszystkich trzech postępowań.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 15 rozporządzenia nr 207/2009;
  - Izba Odwoławcza popełniła błąd w ocenie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku tych znaków towarowych.
-

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2017 r. – Sequel Naturals/EUIPO – Fernandes (VeGa one)**(Sprawa T-176/17)**

(2017/C 144/78)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Sequel Naturals ULC (Port Coquilam, Kolumbia Brytyjska, Kanada) (przedstawiciel: adwokat H. Lindström)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Carlos Fernandes (Gross-Umstadt, Niemcy)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający:* Strona skarżąca*Przedmiotowy sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „VeGa one” – zgłoszenie nr 12 649 612*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 stycznia 2017 r. w sprawie R 2466/2015-1**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 21 marca 2017 r. – W&O medical esthetics/EUIPO – Fidia farmaceutici (HYALSTYLE)**(Sprawa T-178/17)**

(2017/C 144/79)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* W&O medical esthetics GmbH (Oberursel, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Finkentey)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Włochy)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego znaku towarowego:* Fidia farmaceutici SpA*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy „HYALSTYLE” – unijny znak towarowy nr 11 645 471

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 stycznia 2017 r. w sprawie R 872/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 17 marca 2017 r. – Laboratoire Nuxe/EUIPO – Camille i Tariot (NYOUX)

(Sprawa T-179/17)

(2017/C 144/80)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Laboratoire Nuxe (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Wilhelm i J. Roux)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Elisabeth Camille (Alicante, Hiszpania), Jean Yves Tariot (Alicante, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Elisabeth Camille i Jean Yves Tariot

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „NYOUX” – zgłoszenie nr 12 931 739

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 stycznia 2017 r. w sprawie R 718/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja**(Sprawa T-335/12) ⁽¹⁾**

(2017/C 144/81)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2017 r. – DeMaCo Holland/Komisja**(Sprawa T-527/12) ⁽¹⁾**

(2017/C 144/82)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja**(Sprawa T-225/13) ⁽¹⁾**

(2017/C 144/83)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja**(Sprawa T-411/13) ⁽¹⁾**

(2017/C 144/84)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – Węgry/Komisja**(Sprawa T-554/13) ⁽¹⁾**

(2017/C 144/85)

Język postępowania: węgierski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2017 r. – Węgry/Komisja**(Sprawa T-13/14)** ⁽¹⁾

(2017/C 144/86)

Język postępowania: węgierski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 9 marca 2017 r. – MIP Metro/EUIPO – Associated Newspapers (METRO)**(Sprawa T-697/14)** ⁽¹⁾

(2017/C 144/87)

Język postępowania: niemiecki

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 409 z 17.11.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 15 marca 2017 r. – EFB/Komisja**(Sprawa T-150/15)** ⁽¹⁾

(2017/C 144/88)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 8.6.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 15 marca 2017 r. – EFB/Komisja**(Sprawa T-151/15)** ⁽¹⁾

(2017/C 144/89)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 8.6.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 15 marca 2017 r. – EFB/Komisja**(Sprawa T-174/15)** ⁽¹⁾

(2017/C 144/90)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 22.6.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – Inditex/EUIPO – Ffauf (ZARA)**(Sprawa T-432/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 144/91)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2015.**Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – Isdin/EUIPO – Spirig Pharma (ERYFOTONA ACTINICA)****(Sprawa T-117/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 144/92)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.**Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – Wöhlke/EUIPO – Danielle Roches (ALQUA)****(Sprawa T-173/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 144/93)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 27.6.2016.**Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – Cleversafe/EUIPO (Beyond Scale)****(Sprawa T-252/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 144/94)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 8.8.2016.**Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – Cleversafe/EUIPO (Storage Beyond Scale)****(Sprawa T-253/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 144/95)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 8.8.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2017 r. – Brita/EUIPO – Aquis Wasser-Luft-Systeme (maxima)

(Sprawa T-356/16) ⁽¹⁾

(2017/C 144/96)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 22.8.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 17 marca 2017 r. – Tri-Ocean Trading/Rada

(Sprawa T-384/16) ⁽¹⁾

(2017/C 144/97)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 5.9.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2016 r. – Perifereia Stereas Elladas/Komisja

(Sprawa T-731/16) ⁽¹⁾

(2017/C 144/98)

Język postępowania: grecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 12.12.2016.

Postanowienie prezesa Sądu z dnia 9 marca 2017 r. – Puma/EUIPO – Senator (TRINOMIC)

(Sprawa T-896/16) ⁽¹⁾

(2017/C 144/99)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Sądu zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 20.2.2017.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL